

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 562 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 11 ΙΟΥΛΙΟΥ 2009

1 ΕΥΡΩ

Η κυβέρνηση
πετάει το γάντι

Μένει ο
δουλέμπορος
στον ΗΣΑΠ

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Υπουργείο
εξυπηρέτησης
Κολεγίων

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Ιταλία: νομοσχέδιο
ασφαλείας

Ο φασισμός
προ των
πυλών

[ΣΕΛΙΔΑ 13](#)

Αποπειράθηκαν
να φτιάξουν

Λουκάνικα
με μολυσμένα
κρέατα

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Εκλογο-
σκανδαλο-
λογία και
πρακτική
πολιτική

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Στο στόχαστρο ξανά η Κοινωνική Ασφάλιση

Από τις τοέπες των εργαζόμενων οι δαπάνες Υγείας

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

11/7: Ημέρα πληθυσμάν, Μογγολία: Εθνική γιορτή (1921), Δαχοχομένη, Ακτή Ελεφαντοστού, Νίγηρας, Ανω Βόλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 11/7/1980: Δολοφονία γιατρού Τσιρώνη 11/7/1942: Αρχή διωγμών Εβραίων Θεσσαλονίκης 11/7/1988: 9 νεκροί και 71 τραυματίες από επίθεση στο ελληνικό κρουαζιερόπλοιο «City of Poros» 12/7: Κεντροαριθμητική Δημοκρατία, Τσαντ, Κονγκό: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 12/7/1919: Μετά την κατάληψη Αϊδινίου-Nazilli ο ελληνικός στρατός σκοτώνει 2.000 μουσουλμάνους και 400 χριστιανούς 12/7/1979: Βόμβα στη γραφεία της «Αερολιμήν Αθηνών ΑΕ» (ΕΛΑ) 12/7/1789: Λαϊκή εξέγερση (Παρίσι) 12/7/1967: Ταραχές στο New Jersey (23 νεκροί, 725 τραυματίες) 12/7/2003: Εξουδετερώνεται μηχανισμός έξω από γραφεία «Alico» (ΛΕΑ) 12/7/2005: Βόμβα στο εργοτάξιο «ΑΚΤΩΡ Τεχνοδομική» (ΛΕΑ) 12/7/1817: Γέννηση Henry David Thoreau 13/7/1793: Δολοφονία Jean Paul Marat 13/7/1925: Κατάργηση ελευθεροτυπίας λόγω «κομμουνιστικού κινδύνου» (Πάγκαλος) 14/7/1789: Γαλλική Επανάσταση 14/7/1896: Γέννηση Bu-enaventura Durruti 14/7/1948: Απόπειρα δολοφονίας Παλμύρο Τολιάτι 14/7/1978: O Allen Ginsberg ολοκληρώνει την «Πλουτώνια ωδή» και σταματάει τρένο με πυρηνικά απόβλητα (Colorado) 14/7/1969: Εκρηκτής βόμβας τραυματίζει τον Σάκη Καράγιαργα και οδηγεί στην εξάρθρωση της ΔΑ 14/7/1992: Απόπειρα κατά Ιωάννη Παλαιοκρασσά (17N) 14/7/1971: Βόμβα στην αίθουσα διολέξεων Ελληνοαμερικανικής Ένωσης (ΛΕΑ) 14/7/1977: Βόμβα στην American Express (Ευριπίδου), αποτυχημένη απόπειρα στην ίδια τράπεζα (Πειραιάς), εμπρησμός αυτοκινήτου βορειοαμερικάνου, βόμβα που δεν εξερράγη σε PX 15/7/1965: Παραίτηση Γεωργίου Παπανδρέου - Ιουλιανά 15/7/1974: Ελληνικό πραξικόπημα κατά Μακάριου (Κύπρος) 15/7/1970: Κατάδικες 12 στελεχών ΚΚΕ, Θεολόγου Ψαφαδέλη και μεμονωμένων αγωνιστών ΔΕΑ και ΠΑΜ 16/7/1919: Ο ελληνικός στρατός πυρπολεί χωριά νότια του Menderes εκδιώκοντας χιλιάδες αμάχους 16/7/1971: Διακοπή βοήθειας ΗΠΑ προς ελληνικό στρατιωτικό καθεστώς 16/7/1945: Πρώτη έκρηξη ατομικής βόμβας (New Mexico) 16/7/1946: Δύο πρώτες εκτελέσεις εμφύλιου (Επταπότυργο) 16/7/1979: Ο Σαντάμ Χουσέν γίνεται πρόεδρος Ιράκ 16/7/2002: Σύλληψη Χριστόδουλου-Βασιλη Ξερού και Διονύση Γεωργιάδη για συμμετοχή στη 17N 16/7/1972: Σύλληψη ενιά Ελλήνων και τεσσάρων Γερμανών για συμμετοχή στο «Κίνημα 20ής Οκτωβρίου» 16/7/1927: O Augusto Sandino αρχίζει πενταετή πόλεμο κατά Αμερικανών στη Νικαράγουα 17/7/1929: Η κυβέρνηση Βενιζέλου ψηφίζει το «ιδιώνυμο» 17/7/1936: Επανάσταση Μαρόκου κατά Ισπανών, εξέγερση Καταλανίας, πραξικόπημα Franco, έναρξη ισπανικού εμφύλιου 17/7/1955: Απόδραση 27 κομμουνιστών από φυλακές Βούρλων Πειραιά (Τζεφρώνης, Βαρδής Βαρδινογιάννης κ.ά.) 17/7/2002: Σύλληψη Αλέξανδρου Γιατόπουλου για συμμετοχή στη 17N.

● Ετοι και κυκλοφορήσει το CD του Μάκη θα γίνει το μεγαλύτερο χιτ του καλοκαιριού ●●● Ποιου Χριστοδούλοπουλου, ρε παιδιά, για τον Χριστοφοράκο μιλάμε ●●● Ο Τσουκάτος πάντως δεν προκειται να κυκλοφορήσει CD ●●● Μια χαρά τη βόλεψαν και ο ίδιος και το ΠΑΣΟΚ ●●● Αν -λέμε αν- ο Παπούλιας πει ότι δεν θέλει να τον ξαναβγάλουν πρόεδρο, ποιος παίρνει σειρά; ●●● Απόστολος Κακλαμάνης, προβλέπει η στήλη ●●● Εμείς τον πιστεύουμε τον Π. Τοίμα, φιλική σχέση μέσω κοινών γνωστών είχε με τον Χριστοφοράκο ●●● Και βέβαια, δεν δικαιούμαστε να ενοχοποιήσουμε τις κοινωνικές σχέσεις ●●● Αναρωτιόμαστε, όμως, πόσο κοινωνική σχέση είναι να σου πληρώνει η Siemens τα ταξδάκια στο εξωτερικό ●●● Χωρίς αντιπαροχή, λέει ο Παιαλάκης, αναζητώντας αφελείς να τον πιστέψουν ●●● Σύντομη παρουσίαση του βιβλίου για τους Τουπαμάρος είχε το «Πριν» ●●● «Ξέχασε», όμως, να αναφέρει ποιος το μετέφρασε ●●● Τον λένε Δημήτρη Κουφοντίνα, βλέπετε

●●● «Αισιόδοξη, ότι ο κύκλος της αυξητικής τάσης της ανεργίας που παρουσιάζεται τον τελευταίο καιρό, δια κλείσει σύντομα», δηλώνει η Χάνει Πάλι Πετραλία ●●● Καιρός οι κρέμες ημέρας ν' αντικατασταθούν από γιασούρια ●●● Ο Αλέξης ζήτησε να παραμερίσουν αυτοί που έχουν τρεις δεκαετίες στην πολιτική ●●● Ηλικιακό είναι τελικά το πρόβλημα του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ ●●● Αντε να δούμε ποιοι διαφημιστική δαπάνη το πρώτο πεντάμηνο του 2009, σε σχέση με το αντίστοιχο διά-

στημα του 2008 ●●● Οπως καταλαβαίνετε, θα κλάψουν μανούλες ●●● Οχι των μεγαλοδημοσιογράφων-μεγαλολαμώγων, αλλά της πλέμας των 800-1000 ευρώ που βγάζει όλη τη λάντζα στα ΜΜΕ ●●● Και μην ξανακούσω από κανέναν ότι τα κόμματα κρατούν διπλά βιβλία ●●● Ολα φανερά είναι στη χρηματοδότησή τους ●●● «Όλοι μιλούν για διπλά βιβλία - διπλά βιβλία δεν έχουν βρεθεί», δηλώσε η Διαμαντοπούλου ●●● Οι πείτε, μανάμ, μας πείσατε ●●● «Θα γίνουμε κυβέρνηση και εδώ είναι το μελλοντικό υπουργικό συμβούλιο της Ελλά-

δας, οι άνθρωποι που θα αλλάξουν το τόπο», φώναζε ο Χεριχέρης ●●● Από κάτω οι οπαδοί σε έκσταση βάραγαν τα ταμπούρλα και ονειρεύονταν τις «χαμένες πατρίδες» ●●● Στο συνέδριο-κιτς φίεστα του ΛΑΟΣ όλ' αυτά ●●● Ο Μισέλ απειλεί με μηνύσεις και αγωγές όσους αναμιγνύουν τ' όνομά του στο σκάνδαλο Siemens ●●● Λέτε να κάνει αγωγή και στον ξάδερφό του πρωθυπουργό; ●●● Επίσης, δεν διευκρινίστηκε αν η δήλωση έγινε από την Αθήνα ή τη Μύκονο ●●● Η κυβέρνηση ανακοινώνει σάρωμα των βαρέων και ανδυγεινών και το ΠΑΣΟΚ απαντά ζητώντας... «σοβαρότητα και υπευθυνότητα» ●●● Οι εκλεκτικές-αντιδραστικές συγγένειες δεν κρύβονται ●●● Αννούλα και Βασούλα διαγωνίζονται στο μάθημα νεοφιλευθερισμός με σοσιαλ-δημοκρατικό άρωμα, ενώ ο Αλ. Παπαδόπουλος προσδέτει και μια φασιστική πινεντιά ●●● Πανέτοιμοι για την εξουσία οι Πασάοι ●●● «Ελπίζω στους σεισμούς που μέλλονται να 'ρθουν, να μην αφήσω τη βιρτζινά μου απ' την πίκρα να μου σβήσει» Μπέρτολτ Μπρεχτ ●

◆ Καμαρώνει κιόλας το Εθνικό Συμβούλιο Νεολαίας για τη συναυλία που έκανε με τον Sakis στο Καλλιμάρμαρο «για το περιβάλλον». Οπως μας ενημέρωσε με δελτίο Τύπου, «ο Καλλιτέχνης (σ.σ. προσέξτε το κεφαλαίο Κ!!!) δίνοντας τον καλύτερο του εαυτό, δεν έχανε ευκαιρία να τονίζει ότι είναι μια ειδική βραδιά με ιδιαίτερο σκοπό, στον οποίο όλοι οφείλουμε να δώσουμε μεγάλη σημασία. «Είναι το ίδιο μας το σώμα, το σπίτι μας, ο αέρας που αναπνέουμε και για ουάνων νιώθουμε ευκαιρία να τονίζεις τη σειρά, εμάς όμως άλλο μας καίει. Πόσο την πληρώσαμε τη φιέστα της «γαλάζιας γενιάς» με το Rou-

βά και τις Ρουβίτσες;

◆ Ομάδα έξι απόμων, τα περισσότερα από τα οποία είχαν κρυμμένα τα πιρόσωπά τους, μπουκάρισαν την Παρασκευή 3 Ιούλη στο βιβλιοπωλείο Resistances στο Παρίσι, φωνάζοντας ότι ανήκουν στη «Λύγια Εβραϊκής Αμυνας». Προτηλάκισαν τις δύο εργαζόμενες και δυοτρεις πελάτες που βρίσκονταν εκείνη τη στιγμή στο χώρο και στη συνέχεια κατέστρεψαν τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και χιλιάδες βιβλία, καταβρέχοντάς τα με λάδι. Στο βιβλιοπωλείο την προηγούμενη μέρα είχε μιλήσει ο Μαχηόντ Σουλεϊμάν από το παλαιοτινακό χωρίο Αλ-Μάσρα. Οι Σιωνιστές

φτιάχνουν τώρα και οι μάδες κρύουσης, αποθραυσμένοι από την κάλυψη που τους προσφέρει το γαλλικό κράτος.

◆ Οι Ρώσοι έχουν προσλάβει εδώ και χρόνια τον Γέρεχαρντ Σρέντερ ως σύμβουλο για την προώθηση της κατασκευής του ογκογόνου Nord Stream. Οι Αμερικανοί απάντησαν (με κάποια καθυστέρηση) προσληφόνοντας τον Γιόσκα Φίσερ ως σύμβουλο για την κατασκευή του ογκογόνου Nabucco. Μεγάλο σουξές έχουν οι απόστρατοι γερμανοί πολιτικοί. Οχι σαν τον Γκορμπατάσφ που κατάντησε να διαφημίζει πίτσες.

◆ Ενώ το σκάνδαλο Siemens, οι δηλώσεις Τσουκάτου για

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το βασικό μήνυμα των εκλογών για μας ήταν ότι πρέπει να κινηθούμε με μεγαλύτερη ταχύτητα και αποτελεσματικότητα. Πρέπει να κάνουμε γρήγορες και πρακτικές αλλαγές, ανεξάρτητα από το εάν είναι αυτές «δυσάρεστες» ή «ευχάριστες». Κωστής Χατζηδάκης

τα συμπεράσματα πολύμηνης έρευνας που πραγματοποιήθηκε από το Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Αθηνών, η οποία παρουσιάστηκε προσφάτως σε συμπόσιο με θέμα την απονομή δικαιοσύνης που πραγματοποιήθηκε στην Καρύταινα»

B. Λαμπρόπουλος (Βήμα)

Δικαιούμαστε να χάσουμε. Δεν υπάρχει κανείς που να μην έχει χάσει ποτέ. Δεν δικαιούμαστε να ταπεινωθούμε. Αν είναι να χάσουμε, πρέπει να το κανούμε με ψηλά το κεφάλι. Κι αν

πας να δώσεις μια μάχη με ψηλά το κεφάλι, έχεις πολλές πιθανότητες στο τέλος να κερδίσεις. Η πολιτική δεν είναι εκπτώσεις. Είναι μια δυναμική που πρέπει συνέχεια να αναπτύσσεται.

K. Χατζηδάκης (Ελευθεροτυπία)
Έχουμε πολλές αιτήσεις και πολλές συναντήσεις με β

■ Δείκτης Τιμών Καταναλωτή: τέρμα η πώση

Μείωση κατά 0,1% παρουσίασε ο επίσημος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ) της ΕΣΥΕ τον Ιούνη σε σχέση με το Μάρτιο του 2009. Την ίδια μείωση είχε σημειώσει και πέρσι τον ίδιο μήνα, οπότε δεν υπάρχει κάποιο αξιοσημείωτη διαφορά, γεγονός που δείχνει ότι η πτωτική πορεία τερματίζεται και χωρίς να συνυπολογιστούν τα νέα κυβερνητικά μέτρα. Ο μέσος δείκτης δωδεκαμηνού, που είναι αυτός που έχει σημασία, παρουσίασε αύξηση 2,4%, έναντι αύξησης 3,8% την ίδια περίοδο πέρυσι. Έχουμε, δηλαδή μια μείωση του ρυθμού αύξησης του τιμάριθμου. Αυτή τη μείωση είδε η κυβέρνηση και για να μην καλομαθάνει ο λαούτζικος αποφάσισε να επιβάλει έκτακτη φορολογία σε προϊόντα και υπηρεσίες πλωτιάς κατανάλωσης (βενζίνη, κινητά κ.λπ.), γεγονός που θα δώσει νέα ώθηση στον ΔΤΚ κατά τους επόμενους μήνες.

Πρέπει ακόμη να σημειωθεί ότι η σχετική μείωση του ΔΤΚ σε σχέση με πέρυσι προέρχεται κυρίως από τη μείωση των δεικτών των ομάδων «Στέγαση» (λόγω μείωσης της τιμής του πετρελαίου θέρμανσης), «Μεταφορές» (λόγω μείωσης των τιμών των καυσίμων και των τιμών των αυτοκινήτων) και «Επικοινωνίες» (λόγω μείωσης των τιμών στη σταθερή τηλεφωνία και την πρόσβαση στο διαδίκτυο). Όλες οι άλλες ομάδες σημειώσαν αύξηση, μικρότερη ή μεγαλύτερη: «Διατροφή» και μη αλκοολούχα ποτά» +3,0%, «Άλκοολούχα ποτά, καπνός» +6,4%, «Ενδυση και υπόδηση» +2,9%, «Υγεία» +2,8%, «Έκπαιδευση» +4,7% κ.λπ.

■ Ποια ασφάλεια και για ποιους;

Υμνοί στην αστυνομοκρατία και την καταστολή αναπέμπονται από όλα τα ΜΜΕ, μετά τις αστυνομικές ανακοινώσεις για την εξάρθρωση ενός μεγάλου κυκλώματος του λεγόμενου οργανωμένου εγκλήματος, που κατηγορείται και για την απογραφή του εφοπλιστή Παναγόπουλου. Ανεξάρτητα από την κατάληξη αυτής της ιστορίας, που «βρομάει» από μακριά ασφαλίτικο φρύσκωμα, εκείνο που ενδιαφέρει τους προπογανδιστές του συστήματος είναι να πειστεί ο ελληνικός λαός πως το κράτος ενδιαφέρεται για την «ασφάλεια του πολίτη», γι' αυτό και ο «πολίτης» πρέπει να δεχτεί την παρακολούθηση όλων των τηλεφώνων, την αστυνομοκρατία στους δρόμους, τους κουκουλονόμους και όλα τα συναφρή. Ομως, η ανασφάλεια του εργαζόμενου δεν προέρχεται από τις οργανωμένες συμμορίες, που στο κάτω-κάτω δεν ασχολούνται με ψηλικατζίδικες δουλειές, αλλά από την ανεργία, την απειλή της απόλυτης, το έχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων, τη λιτότητα στις κρατικές κοινωνικές δαπάνες, τη φορομητηξία κ.λπ. Μπορεί οι «Παναγόπουλοι» να θέλουν ασφάλεια έναντι εκείνων που κάνουν με παράνομο τρόπο αυτό που οι ίδιοι κάνουν νόμιμα (αλήθεια, ποιος θα μιλήσει για την ομηρία των εργαζόμενων στα κάτεργα των καπιταλιστών), όμως οι εργαζόμενοι άλλη ασφάλεια πρέπει να εξασφαλίσουν. Οποιος εργαζόμενος πέφτει στη λούμπα που στήνουν τα παπαγαλάκια του συστήματος βγάζει τα μάτια του με τα ίδια του τα χέρια.

■ Βυθίζεται ο τουρισμός την πληρώνουν οι εργαζόμενοι

Για μείωση σχεδόν κατά 10% των αεροπορικών αφίξεων το έξαμπτον του 2009 μιλά ο Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων και εκτιμά ότι ο κλάδος θα χάσει 19.000 θέσεις εργασίας. Φυσικά, οι μεγαλοενδόχοι και λοιποί καπιταλιστές του τουρισμού δε δίνουν δεκάρα για τους εργαζόμενους. Εκδηλώνουν τάχα ενδιαφέρον για την απώλεια θέσεων εργασίας, προκειμένου να κοινωνικοποιήσουν τις δικές τους διεκδικήσεις για νέες κρατικές δωρεές, σαν αυτές που πήραν ήδη οι μεγαλοενδόχοι. Ξέρουν πολύ καλά ότι η μείωση του τουρισμού είναι ένα από τα πιο λογικά επτακόλουθα της κρίσης, ειδικά σε χώρες σαν την Ελλάδα όπου η πλειοψηφία των επισκεπτών είναι εργαζόμενοι άνθρωποι από την Ευρώπη, που έχουν τηλεγίει από την κρίση και αναγκαστικά περιορίζουν τις διακοπές τους. Οσες επιχορηγήσεις και να πάρουν από το κράτος οι καπιταλιστές δεν πρόκειται να σταματήσουν τις απολύτες και τη μετατροπή άσων μείνουν στη δουλειά σε δούλους, με εξοντωτικά ελαστικά ωράρια και μείωση αποδοχών, ακόμα και κόντρα στους νόμους και τις συλλογικές συμβάσεις.

Τα συμφέροντα των εργαζόμενων δεν επικαλύπτονται πουθενά μ' αυτά των καπιταλιστών. Ομως, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έχει εγκαταλείψει ακόμα και τη διατάρωση στοιχειωδών διεκδικήσεων για τους εργαζόμενους και συνανεί σε όλα τα κρατικά προγράμματα που μετατρέπουν τα χρήματα που προορίζονται για τους ανέργους σε επιχορήγηση των καπιταλιστών, τάχα για να κάνουν προσλήψεις.

Εκλογο-σκανδαλο-λογία και πρακτική πολιτική

Κι εκεί που λέγαμε ότι θα βγάλουμε το καλοκαίρι με Τσουκάτο και πράσινα μπακαλοτέρφερα, μας πρόεκυψε ο υφυπουργός Σαλμάς, η εριτίμος γραμματέας του και οι σχέσεις της με άνθρωπο που κατηγορείται για συμμετοχή στο «συνδικάτο του εγκλήματος». Προσθέστε και την εμπλοκή της συζύγου Μαρκογιανάκη και διευθύντριας του πολιτικού γραφείου του αναπληρωτή υπουργού Μπάτσων και Καταστολής και αναφωνήστε μαζί μας: Συχερό αυτοί οι Πασόκοι. Γενούν και τα κοκόρια τους.

Ο Τσουκάτος ως τηλεοπτικός πρωταγωνιστής είχε προ πολλού χάσει το ενδιαφέρον του. Ενώ η ανάμιξη πολιτικών στα κυκλώματα του λεγόμενου οργανωμένου εγκλήματος, οι αποκαλύψεις (ή «αποκαλύψεις», γιατί δεν πρέπει να παίρνουμε τοις μετρητοίς σασι λένε Ασφάλεια και ΚΥΠ) για το οποίο τροφοδοτούν τα λαϊκά αναγνώσματα και θεάματα του φετινού θέρους, δεν υπάρχει περίπτωση να μη περάσουν στην πρώτη γραμμή. Τώρα είναι η ΝΔ που πρέπει να αποσείσει τις κατηγορίες για σχέσεις στελεχών της με την εγχώρια μαφία. Και βέβαια, το ΠΑΣΟΚ, που προς το πα-

ρόν κάνει κράτει (δεν ζήτησε, για παράδειγμα, την παρούση του Σαλμά, ούτε του Μαρκογιανάκη), θ' ανεβάσει γκάζια όταν τα ΜΜΕ φτιάξουν το κλίμα. Ξέρεις τι είναι από κατηγορούμενος να βρίσκεσαι ξαφνικά κατήγορος;

Με τις υποκλαπτείσες τηλεφωνικές συνομιλίες των βεντέτων της μαφίας θα κυλήσει ο Ιούλιος, για ν' αρχίσουν τα μπάνια του λαού, περίοδος κατά την οποία απαγορεύονται οι πολιτικές συζητήσεις. Το μενού περιλαμβάνει αικόμια εκλογολογία: θα κάνει ο Καραμανλής εκλογές το φθινόπωρο, όπως φέρονται να του εισηγούνται στενοί του συνταξιούχων. Δεν πουλάει το θέμα, πώς να το κάνουμε. Στο κάτω-κάτω, όσα χάλια κι ανέχει, η κυβέρνηση πρέπει να αφεθεί να κυβερνήσει. Να διαχειριστεί την κρίση. Αυτό το δικαίωμα δεν της το αρνούνται ούτε τα αντιπολιτεύομενα ΜΜΕ ούτε η αντιπολιτευτική. Άλλο αν θα προσπαθήσει να βγάλει πολιτική υπεραξία. Ομως, ούτε τόνους θ' ανεβάσει ούτε θα προσπαθήσει να κατεβάσει τους εργαζόμενους στο δρόμο. Οι... άνειοι δρόμοι είναι το σημείο συνάντησης ολόκληρης της αστικής πολιτικής και σ' αυτό παραστοντίς δεν επιτρέπονται.

Η αντιπολίτευση που ασκεί μανικό μέτωπο, όπου ο Χριστοφοράκος παζαρεύει σιληρά τη μη έκδοση του στην Ελλάδα, ποιος τους πιάνει τους (αλήτες-ρουφιάνους) δημοσιογράφους. Φωτιά θα πάρουν οι τηλεοπτικές οθόνες ακόμα και στο μπήτς μπας της Κάτω Κωλοπετείνης.

Εννοείται πως ο δημόσιος λόγος δεν θα ασχοληθεί καθόλου με το νομοσχέδιο για τον «λειτουργικό» διοχωρισμό των κλάδων σύνταξης και υγείας του ΙΚΑ, με τον οποίο ξανανοίγει το Ασφαλιστικό, με αλλαγές πάντα σε βάρος εργαζόμενων και συνταξιούχων. Δεν πουλάει το θέμα, πώς να το κάνουμε. Στο κάτω-κάτω, όσα χάλια κι ανέχει, η κυβέρνηση πρέπει να αφεθεί να κυβερνήσει. Να διαχειριστεί την κρίση. Αυτό το δικαίωμα δεν της το αρνούνται ούτε τα αντιπολιτεύομενα ΜΜΕ ούτε η αντιπολιτευτική. Άλλο αν θα προσπαθήσει να βγάλει πολιτική υπεραξία. Ομως, ούτε τόνους θ' ανεβάσει ούτε θα προσπαθήσει να κατεβάσει τους εργαζόμενους στο δρόμο. Οι... άνειοι δρόμοι είναι το σημείο συνάντησης ολόκληρης της αστικής πολιτικής και σ' αυτό παραστοντίς δεν επιτρέπονται.

Ο αντιπολίτευση που ασκεί προστατέψουν. Οταν έφτασαν στη γωνία, επειδή ήταν κόσμος συγκεντρωμένος, έκαναν έναν κλοιό γύρω από το νεαρό, όμως και πάλι Χρυσαυγίτες πλησίαζαν και έβριζαν. Απειλούσαν δε τον εμφανώς χτυπημένο νεαρό ότι ξέρουν το σπίτι του και θα τον κανονίσουν κλ. Μετά από λίγο, ήρθαν άλλοι ΜΑΤάδες έκαναν κλοιό και άρχισαν να απομακρύνουν το νεαρό, παραποτάσσοντας και ξύλινες φιλικά στους Χρυσαυγίτες, οι οποίοι εξαγριώθηκαν και άρχισαν να χτυπούν όλοι μαζί το πατάρι. Τα ρούχα του ήταν καταξιωμένα. Δεχόταν μπουνιές, κλοτσιές και χτυπήματα με ξύλα. Οι ΜΑΤάδες μιλήσαν με τους επικεφαλής των Χρυσαυγίτων και η ντουντούκα άρχισε να φωνάζει «πίσσα, πίσσα». Οση ώρα οι ΜΑΤάδες μετέφεραν το πατάρι στην καταστήσαμενα και ξύλινα μήνες. Αποθραυσμένοι οι διάφοροι μηχανισμοί νομίζουν ότι με τέτοια θρασύδειλα χτυπήματα μπορούν να τρομοκρατήσουν τις συλλογικότητες του ευρύτερου αντικαπιταλιστικού χώρου.

Είναι φανερό πως δεν πρόκειται μόνο για τις καλές πρωστικές σχέσεις ΜΑΤάδων-Χρυσαυγίτων. Είναι φανερό ότι οι ΜΑΤάδες έχουν εντολές για συν

■ Eva νέο <<ειδύλλιο>> ξεκινά

Ποιο το όφελος;

Μετά την Ομπάμα στη Μόσχα, σίγουρα όλοι θα πρέπει να αισθάνεστε ασφαλέστερο! Δεν είναι λίγη η μείωση των πυρηνικών κεφαλών των δύο «πυρηνικών γιγάντων» στις 1.500 με 1.675 έκαστος, από τις 6.000 (και για τις δύο χώρες) που προέβλεπε η συμφωνία START-1 που είχε υπογραφεί το 1991 (πέντε μήνες πριν την κατάρρευση της «ΕΣΣΔ») και λήγει στις 5 Δεκέμβρη, ή τις 2.200 πυρηνικές κεφαλές έκαστος που προέβλεπε η συμπληρωματική συμφωνία SORT, που υπογράφηκε το Μάιο του 2002 και λήγει στο τέλος του 2012. Βέβαια, η τελευταία συμφωνία προβλέπει αυτές τις μειώσεις εντός επτά ετών, αλλά τι να κάνουμε, μην τα θέλουμε όλα εδώ και τώρα!

Τί είπατε; Οι 1.500 πυρηνικές κεφαλές δεν σας κάνουν να νοιώθετε ασφαλείς; Είσαστε αιθερόπειρα πεποιμιστές και οπαδοί της στείρας άρνησης! Εδώ που τα λέμε. ίσως και να έχετε κάποιο δίκιο. Γιατί όπως είπε κι ο Brian M. Kennedy (μέλος της αμερικανικής «ανεξάρτητης» αρχής για την «αντιπραυαλική ασπίδω») αρκεί μία πυρηνική κεφαλή για να αποτεφρώσει ένα εκατομμύριο ανθρώπους και να καταστρέψει υποδομές εξυπηρέτησης εκατοντάδων εκατομμυρίων (Wall Street Journal, 24/11/08).

Βεβαία, ο Kennedy τα ελέγχει όλα αυτά για να πείσει το αμερικανικό αναγνωστικό κοινό για τη «ψευδήλη» του Ιράν, το οποίο ακόμα δεν έχει καταφέρει να κάνει τίποτα σ' αυτό τον τομέα. και της Βόρειας Κορέας, της οποίας οι πυρηνικές βόμβες είναι 750 φορές ασθενέστερες από τις αμερικανικές. Ομως, αρκεί να αντιστρέψει κανείς το συλλογισμό του κ. Kennedy για να παγώσει το χαμόγελό του από τις πρόσφατες συμφωνίες που Ομπάμα και Μεντβέντεφ υπέγραψαν στη Μόσχα. Αν οι μελλοντικές πυρηνικές κεφαλές του Ιράν και οι λιγότερες από δέκα της Βόρειας Κορέας αποτελούν κίνδυνο, τότε τι κίνδυνο μπορούν να αποτελούν οι 9.500 εν λειτουργία πυρηνικές κεφαλές που εξακολουθούν να έχουν στην κατοχή τους οι ΗΠΑ και η Ρωσία και οι άλλες 19.400 που τις έχουν ως «απόθεμα» (τα στοιχεία από την περο-

νή έκθεση της Ομοσπονδίας Αμερικάνων Επιστημόνων (3/1/2008):

Αυτό που επιτεύχθηκε κατά την επίσκεψη Ομπάμα στη Μόσχα δεν ήταν σημαντικό, επειδή οδήγησε σε ένα μενού ισλαμικού στρατού (όπως οι Ταλιμπάν) είναι πιο ισχυρή από τις ενδο-ιμπεριαλιστικές αντιθέσεις.

«ασφαλέστερο πλανήτη», αλλά έχει τη σημασία του, επειδή απετελεσεύεται από μια επανέναρξη της μεταξύ τους συνεργασίας που είχε παγώσει τα τελευταία χρόνια. Οσο αδιαμφισβήτητο είναι αυτό, το ίδιο αδιαμφισβήτητο είναι το γεγονός ότι ούτε οι μεταξύ τους αντιθέσεις άρθηκαν, ούτε μια νέα εποχή «παγκόσμιας συνεργασίας» ξεκίνησε. Απλά, η μείωση των

πυρηνικών κεφαλών (και των διηπειρωτικών πυραύλων) αποτελεί μια αναγκαστική επιλογή απέναντι σε ένα μη-χρησιμοποιήσιμο, κορεσμένο και δαπανηρό οπλοστάσιο, ενώφει μάλιστα της οικονομικής κρίσης. Οι υπεριαλιστές ξέρουν ότι αυτό το οπλοστάσιο δε μπορούν να το χρησιμοποιήσουν στην ολότητά του, γιατί αν το χρησιμοποιήσουν θα καταστραφούν κι αυτοί μαζί με τον πλανήτη. Το χρησιμοποιούν για τους μεταξύ τους συσχετισμούς δυνάμεων και την τρομοκράτηση των λαών. Ομως, ακόμα κι αυτές τις μειώσεις που αποφάσισαν είναι πολύ αμφιβόλο αν θα τις πετύχουν ή θα δώσουν κι άλλη παραόταση με μια μελ-

τον κόσμο και την ενίσχυση της στρατηγικής συνεργασίας ΗΠΑ-Ρωσίας στη βάση του «αμφοβιαίου σεβασμού και των κοινών συμφερόντων». Το δεδομένο είναι ότι οι Αμερικανοί δεν θέλουν να προκαλέσουν σ' αυτή τη φάση μια όξυνση των σχέσεων τους με τη Ρωσία στο Ζήτημα της «αντιπυραυλικής ασπίδας». Από την άλλη, η Ρωσία (που εμμένει στις θέσεις της για την «αντιπυραυλική ασπίδα» και τον έλεγχο των πρώην «σοβιετικών» δημοκρατιών, όπως η Γεωργία) φαίνεται να τηρεί στάση αναμονής, ρίχνοντας το μπαλάκι στην πέρα του Ατλαντικού μεριά. Για το μέλλον όμως δε μπορούμε να γνωρίζουμε τίποτα.

Εκτός από τη συμφωνία για τα πυρηνικά, η επίσκεψη Ομπάμα στη Μόσχα είχε αποτέλεσμα δύο ακόμα συμφωνίες που αξίζει να δούμε αναλυτικότερα. Η πρώτη αφορά στην παροχή του ρωσικού εδάφους και εναέριου χώρου (4.500 πτήσεις το χρόνο) για τη μεταφορά αμερικάνων στρατιωτών και στρατιωτικού εξοπλισμού για την ενίσχυση των ΝΑΤΟϊκών και αμερικάνικων δυνάμεων στο Αφγανιστάν. Αυτή η συμφωνία αποτελεί επέκταση της προηγούμενης συμφωνίας Ρωσίας-ΝΑΤΟ, που επέτρεπε τη μεταφορά μη θανατηφόρου εξοπλισμού από το ρωσικό έδαφος για τα ΝΑΤΟϊκά στρατεύματα

■ Αφγανιστάν

«Χτύπημα του ξίφους»

τασταθεί ο κυβερνητικός έλεγχος και να καταστεί δυνατό να παραδοθεί στην ευθύνη του αργανικού στρατού. Το ζητούμενο είναι πώς θα υλοποιηθεί αυτός ο στόχος τη στιγμή που οι δυνάμεις κατοχής κινούνται σε εχθρικό κοινωνικό περιβάλλον, που δεν είναι καθόλου εύκολο να πειστεί για την ειλικρίνεια των αμερικανικών διακηρύξεων, ότι μέλημα των εισβολέων είναι να βελτιώσουν τη ζωή των κατοίκων και να αποδεχτεί την παρουσία τους ή ακόμη περισσότερο τη συνεργασία μαζί τους.

Κατά την πρώτη βδομάδα των επιχειρήσεων, οι πεζοναύτες κινήθηκαν από τη βάση τους κοντά στην πρωτεύουσα της επαρχίας, Λασκάρ Γκοχ νότια στην κοιλάδα του ποταμού Χέλμαντ και κατέλαβαν τις πόλεις Νάουα,

Γκαρμσέρ και Χον Νεσίν.

Αυτό που σημειώνεται από όλες τις πλευρές είναι ότι η προ-έλαση των αμερικάνων πεζοναυτών, εκτός από λίγες περιπτώσεις, συνάντησε μικρή αντίσταση, ακόμη και σε περιοχές που βρίσκονταν υπό τον πλήρη έλεγχο των Ταλιμπάν, ενώ οι χιλιάδες των μαχητών έχουν γίνει άφαντοι. Γεγονός που σημαίνει ότι κάποιοι μαχητές έχουν μετακινηθεί βορειότερα σε πιο ασφαλείς περιοχές και οι περισσότεροι, όπως συνηθίζουν να κάνουν όταν βρίσκονται αντιμέτωποι με πολύ ισχυρότερο εχθρό, έχουν διαλυθεί ανάμεσα στον ντόπιο πληθυσμό, αφού και οι ίδιοι είναι ντόπιοι. Είναι φανερό, όπως δήλωσε και εκπρόσωπός τους στο Γαλλικό Πρακτορείο, ότι έχουν επιλέξει να μην αντιμετω-

Εν αναμονή κοινωνικών συγκρούσεων...

«Δεν είναι ακριβώς ο Αρμα-
γεδών που είχε προβλε-
φτεί τις βθομάδες μετά από τον
περασμένο Σεπτέμβρη, τότε
που η κατάρρευση της Lehman
Brothers απετέλεσε τη μεγαλύ-
τερη χρεοκοπία αμερικάνικης
εταιρίας που έγινε ποτέ. Άλλα
αυτή η οικονομική ύφεση εξακο-
λουθεί να είναι σε εξέλιξη όντας
η δεύτερη μεγαλύτερη από την
εποχή της Μεγάλης Ύφεσης (σ.ο.
της δεκαετίας του '30), από την
άποψη του αριθμού των εται-
ριών που κατέρρευσαν». Η δια-
πίστωση ανήκει στον Economist
(2/7/09), ένα από τα πιο παλιά
και πιο έγκυρα έντυπα της βρε-
τανικής κεφαλαιοκρατίας.

Σε προηγούμενο άρθρο του (28/5/09), ο Economist ανέφερε ότι το πρώτο τρίμηνο του 2009 ο αριθμός των πτωχεύσεων διαφόρων εταιριών στις ΗΠΑ ήταν κατά 52% αυξημένος σε σχέση με την ίδια περίοδο τον προηγούμενο χρόνο. Εκτίναξη όμως παρουσίασε και ο αριθμός των ατομικών πτωχεύσεων, των πτωχεύσεων δηλαδή που δήλωσαν αμερικανοί πολίτες. Σύμφωνα με την αμερικανική νομοθεσία, κάποιος που δεν μπορεί να αποπληρώσει τα χρέα του έχει τη δυνατότητα να ζητήσει την «προστασία» των αμερικανικών δικαστηρίων και να επιλέξει τους διάφορους τύπους «προστασίας» (μέχρι να κατορθώσει να αποπληρώσει τα χρέα του) για να μην πάει φυλακή ή για να μην του πάρουν το σπίτι. Ο αριθμός αυτών των χρεοκοπιών, που ονομάζονται «χρεοκοπίες καταναλωτών» (consumer bankruptcies), σύμφωνα με το Αμερικανικό

Ινστιτούτο Χρεοκοπίων, έφτασε τις 675.371 σε πανεθνικό επίπεδο το πρώτο εξάμηνο του 2009, δηλαδή 36.5% περισσότερες από την ίδια περίοδο πέρσι. Το ποσοστό της αύξησης γίνεται ακόμα μεγαλύτερο όταν μιλάμε για τον περασμένο μήνα. Τον Ιούνιο του 2009 οι χρεοκοπίες καταναλωτών ήταν κατά 40.6% περισσότερες από αυτές του Ιούνιου του 2008. Αυτός είναι ο λόγος που «πολλές σημαντικές καταρρεύσεις σημειώθηκαν σε επιχειρήσεις που βασίζονται στον Αμερικανό καταναλωτή, όπως η Eddie Bauer, μία εταιρία λιανικής στον τομέα του ρουχισμού και η Six Flags, που λειτουργούσε πάρα κα διασκέδασης και ψυχαγωγίας, σημειώνει ο Economist.

λύ δρόμο να διαβεί μέχρι να έρθει η «ανάκαμψη». Στο διάστημα αυτό η κρίση θα οδηγήσει εκατομμύρια ανθρώπους σε συνθήκες απόλυτης εξαθλίωσης, για να δώσει τη θέση της σε μία «ανάκαμψη» με ξεθεμελιωμένα εργατικά δικαιώματα δεκαετιών, υψηλή ανεργία (όπως όλοι παραδέχονται) και αργούς ρυθμούς ανάπτυξης.

την αξιά τους) κατά τη διάρκεια των προηγούμενων 12 μηνών, ενώ μέχρι το Δεκέμβρη του 2007 εξέπιπταν σε ποσοστό χαμηλότερο από 1% το έτος» (Economist, 2/7/09). Οπως φαίνεται από το παραπάνω απόσπασμα, τα ομιλούγα υψηλής απόδοσης (άρα και υψηλού ρίσκου) που έχασαν την αξιά τους εννιαπλασιάστηκαν σε ετήσια βάση μέχρι τον περασμένο Μάη σε σχέση με το ίδιο χρονικό διάστημα μέχρι το Δεκέμβρη του 2007. Δείγμα κι αυτό της οικονομικής κρίσης που

■ Kiva

Εκρηξη της εθνοτικής βίας

πίσουν τον εχθρό με μάχες κατά μέτωπο, αλλά με ανταρτοπόλεμο, δηλαδή με επιθέσεις αυτοκτονίας, ενέδρες, με αυτοχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς στους δρόμους, με επιθέσεις του τύπου «χτυπάμε και φεύγουμε». Με στόχο να κουράσουν και να εξαντλήσουν τον αντίπαλο σε βάθος χρόνου.

Παράλληλα, αυξάνονται οι επιθέσεις σε άλλες περιοχές, ακόμη και στο σχετικά μέχρι πρότινος ήρεμο βόρειο Αφγανιστάν, όπου, σύμφωνα με ρεπορτάζ του BBC (8/7/09), παρατηρείται μεγάλη διεύδυση και αυξανόμενη επιρροή των Ταλιμπάν. Με αποτέλεσμα, μέσα στην πρώτη βδομάδα του Ιουλίου να χάσουν τη ζωή τους 11 αμερικανοί στρατιώτες, από τους οποίους οι 7 μέσα σε μια μέρα, στις 7 Ιουλίου, 7 Βρετανοί και 2 Καναδοί. Ισχυρό πλήγμα για τα βρετανικό στρατό ήταν ο θάνατος του αντισυνταγματάρχη Rupert Thornoe την 1η Ιουλίου, όταν το θωρακισμένο όχημα στο οποίο επέβαινε ανατινάχτηκε από ισχυρή βόμβα στο δρόμο, προκαλώντας το θάνατο ενός ακόμη βρετανού στρατιώτη και τον σοβαρό τραυματισμό έξι. Πρόκειται για την πρώτη απώλεια τόσο υψηλόβαθμου αξιωματικού από τον πόλεμο των Φόκλαντς το 1982.

Tουλάχιστον 156 νεκροί, 800 τραυματίες και 1.430 συλληφθέντες είναι μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές ο επίσημος απολογισμός της έκρηξης της εθνοτικής βίας και της αστυνομικής καταστολής που ακολούθησε στην πρωτεύουσα της βορειοδυτικής περιφέρειας Ξινζιάνγκ, Ουρούμικι.

Την περασμένη Κυριακή, 5 Ιουλίου, εκατοντάδες Ουγγύροι συγκεντρώθηκαν στο χώρο της μεγάλης αγοράς της πρωτεύουσας για να απαιτήσουν ενδελεχή δικαιοσύνης για την προστασία της δολοφονίας δύο Ουγγύρων σε συμπλοκή κινέζων και ουγγύρων εργατών σε εργοστάσιο παιχνιδιών στην πόλη Σασκουάν της επαρχίας Γκουαντόνγκ, στις 25 Ιουνίου. Αφορμή της συμπλοκής ήταν η ειδηση που κυκλοφόρησε στο Internet, ότι τουλάχιστον δύο κινέζες γυναίκες βιάστηκαν από ουγγύρους μετανάστες, πολλοί από τους οποίους δουλεύουν στο συγκεκριμένο εργοστάσιο.

Τα βίαια επεισόδια ξεκίνησαν

όταν η αστυνομία επιχείρησε να διαλύσει τους διαδηλωτές. Ομάδες διαδηλωτών έσπασαν προστατευτικά κιγκλιδώματα στους δρόμους, κατέστρεψαν και πυρπόλησαν εκατοντάδες αυτοκίνητα, καταστήματα και σπίτια και χτύπησαν κινέζοι Χαν κατέβηκαν στους δρόμους, οπλισμένοι με ρόπαλα, φυταρία και χασαπομάχαιρα, για να πάρουν τη ρεβάνη από τους Ουγγύρους, τους οποίους θεωρούν υπεύθυνους για το μακελειό της Κυριακής. Ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις επιτέθηκαν για να διαλύσουν τις αντίπολες ομάδες και στη συνέχεια αναπτύχθηκαν στην πόλη, όπου επιβλήθηκε ξανά απαγόρευση κυκλοφορίας. Η κριομητήτη της κατάστασης στην πρωτεύουσα Ουρούμικι και ο φόβος επέκτασης των εθνοτικών συγκρούσεων στην περιφέρεια Ξινζιάνγκ ανόγκασαν τον κινέζο πρόεδρο να επιστρέψει την επιστροφή του από την Ιταλία, όπου είχε μεταβεί για επίσημη επίσκεψη ενώπιο της συνόδου των «8».

Την περασμένη Τρίτη, 7 Ιουλίου, εκατοντάδες Ουγγύροι,

ανάμεσα στους οποίους πολλές γυναίκες, βγήκαν στους δρόμους για να διαμαρτυρηθούν για τις συλλήψεις της Κυριακής και συγκρούστηκαν με την αστυνομία. Αργότερα, την ίδια μέρα, εκατοντάδες κινέζοι Χαν κατέβηκαν στους δρόμους, οπλισμένοι με ρόπαλα, φυταρία και χασαπομάχαιρα, για να πάρουν τη ρεβάνη από τους Ουγγύρους, τους οποίους θεωρούν υπεύθυνους για το μακελειό της Κυριακής. Ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις επιτέθηκαν για να διαλύσουν τις αντίπολες ομάδες και στη συνέχεια αναπτύχθηκαν στην πόλη, όπου επιβλήθηκε ξανά απαγόρευση κυκλοφορίας. Η κριομητήτη της κατάστασης στην πρωτεύουσα Ουρούμικι και ο φόβος επέκτασης των εθνοτικών συγκρούσεων στην περιφέρεια Ξινζιάνγκ ανόγκασαν τον κινέζο πρόεδρο να επιστρέψει την επιστροφή του από την Ιταλία, όπου είχε μεταβεί για επίσημη επίσκεψη ενώπιο της συνόδου των «8».

Οι κινέζικες αρχές κατηγορούν ως υποκινητές των συγκρούσεων οργανώσεις Ουγγύρων που ζουν στο έξωτερικό και επιδιώκουν την απόσχιση της Ξινζιάνγκ από την Κίνα. Ωστόσο, ακόμη κι αν υπάρχει αυτός ο παράγοντας, το γεγονός ότι ένα όχι και τόσο σημαντικό επεισόδιο, που συνέβηκε χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά, στη νότια Κίνα, πυροδότησε τέτοια έκρηξη βίας ανάμεσα στους Ουγγύρους και τους Χαν στην άλλη άκρη της Κίνας, αποκαλύπτει την έκταση και την ένταση των αντιθέσεων ανάμεσα στις εθνότητες αυτές, οι οποίες των οποίων βρίσκονται στη βαρβαρότητα της κινέζικης καπιταλιστικής ανάπτυξης, στις κοινωνικές ανισότητες και αδικίες, στη φτώχεια και στην ανεργία, στον περιορισμό των πολιτικών και θρησκευτικών ελευθεριών, καθώς και στα μέτρα καταστολής που παίρνονται με πρόσχημα τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας».

Αλλωστε, αρκετοί υποστηρικτές του πραξικοπήματος επιταινούν ανοιχτά την κυβέρνηση των ΗΠΑ, διότι, αν και δεν στήριξε το πραξικόπημα, αναφέρθηκε απλώς σε «παράνομη αλλοιαγή γηεσία». Θεωρούν ότι με αυτόν τον τρόπο ο Σελάρια μπορεί να ξαναγυρίσει στην Ουρούμια αλλά και να σταματήσουν να επεμβαίνουν στα εσωτερικά άλλων χωρών και ειδικά στο μαλακό τους υπογάστριο, σε χώρες της Κεντρι-

πληθυσμό, που αποτελείται από 13 εθνότητες. Η μεγαλύτερη εθνότητα είναι οι Ουγγύροι, τουρκόφωνοι και στην πλειοψηφία μουσουλμάνοι, που αποτελούν το 45% του συνολικού πληθυσμού. Οι κινέζοι Χαν αποτελούν σήμερα το 40% του συνολικού πληθυσμού, όμως στην πρωτεύουσα Ουρούμικι αποτελούν το 70% των 2.3 εκατομμυρίων του πληθυσμού.

Η Ξινζιάνγκ έγινε επίσημα τμήμα της Κίνας τον 19ο αιώνα, κατά τη διάρκεια της τελευταίας αυτοκρατορικής δυναστείας, ενώ στις δεκαετίες του '30 και του '40 οι Ουγγύροι ίδρυσαν εκεί δύο βραχύβιες Δημοκρατίες του Ανατολικού Τουρκεστάν. Το 1949, μετά τη νίκη της κινέζικης επανάστασης, η περιοχή ανακηρύχτηκε επαρχία της Κίνας, «αναπόσπαστο τμήμα του ενιαίου πολυεθνικού κινέζικου έθνους», και το 1955 «Αυτόνομη Περιφέρεια της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας». Στη δεκαετία του '90, έκαναν την εμφάνισή τους αποσχιστικές ομάδες με βομβιστικές επιθέσεις εναντίον κυβερνητικών στόχων. Η σημαντικότερη από τις ομάδες αυτές ήταν το «Ισλαμικό Κίνημα του Ανατολικού Τουρκεστάν», το οποίο έχει χαρακτηριστεί από την Κίνα, της ΗΠΑ και το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ «τρομοκρατική οργάνωση».

Η Ξινζιάνγκ διαθέτει τεράστια αποθέματα ορυκτών, πετρελαίου και φυσικού αερίου. Η παραδοσιακή οικονομία, που βασιζόταν στο εμπόριο και στην κτηνοτροφία, έδωσε σταδιακά τη θέση της στην καλλιέργεια βαμβακιού και ζαχαρότευτλων και στην ανάπτυξη της βιομηχανίας πετρελαίου και φυσικού αερίου, που αποτελεί σήμερα το σημαντικότερο τομέα της τοπικής οικονομίας. Για την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων της περιοχής, από τις αρχές του δεκαετίας του '90, η κινέζικη κυβερνηση δημιούργησε «ειδικές οικονομικές ζώνες» και επένδυσε σημαντικά ποσά στην υποδομή, κατασκευάζοντας μεγάλους αυτοκινητόδρομους και σιδηροδρομικό δίκτυο.

Εκτός από τη μεγάλη οικονομική σημασία, η Ξινζιάνγκ έχει και στρατηγική σημασία για την Κίνα, γιατί συνορεύει με τη Ρωσία, την Ινδία, το Πακιστάν, τη Μογκολία, το Κιργιστάν, το Καζακστάν, το Τατζικιστάν και το Θιβέτ. Επειδή με πολλές από τις χώρες αυτές οι Ουγγύροι έχουν πολιτιστικούς δεσμούς, η κινέζικη κυβερνηση έχει αναπτύξει στενές σχέσεις με τις χώρες αυτές, κυρίως μέσω του Οργανισμού Συνεργασίας της Σανγκάτς, εκτός των άλλων για να αποτρέψει την υποστήριξη από τις χώρες αυτές οι Ουγγύροι έχουν πολιτιστικούς δεσμούς, η κινέζικη κυβερνηση έχει αναπτύξει στενές σχέσεις με τις χώρες αυτές, κυρίως μέσω του Οργανισμού Συνεργασίας της Σανγκάτς, εκτός των άλλων για να αποτρέψει την υποστήριξη από τις χώρες αυτές ενός αποσχιστικού κινήματος στην Ξινζιάνγκ.

Na επιστραφεί ο «Αρίων»

Απελάθηκαν από το Ισραήλ όλοι οι επιβαίνοντες στο σκάφος APIΩΝ-SPIRIT OF HUMANITY του Free Gaza Movement, που συνελήφθησαν ύστερα από πειρατική επιχείρηση του σιωνιστικού πολεμικού ναυτικού, στα διεθνή ύδατα της Μεσογείου (23 μίλια από τις ακτές της Γάζας). Στα χέρια των Σιωνιστών, όμως, παραμένει το ελληνικής σημαίας σκάφος, που το έχουν στη ναυτική βάση του Αστρούτ. Η ελληνική κυβέρνηση, που είχε ζητήσει την άμεση επιστροφή σκάφους και επιβιβαίνοντων, έχει υποχρεώση να «τελειώσει» το θέμα.

ανάμειξ των ΗΠΑ στα εσωτερικά ζητήματα της Ουρούμιας πλήρητους και καίρια την αρνηση του Ουρούμια στην πρώτη επίσημη απότελεσμα από την Ουρούμια στην πρώτη επίσημη απότελεσμα από την Ουρούμια στην πρώτη επίσημη απότελεσ

Νέος κύκλος

Ενα χρόνο μετά τη σαρωτική αντιασφαλιστική ανατροπή, η κυβέρνηση ξανανοίγει το Ασφαλιστικό. Προωθεί μες στο κατακαλόκαιρο (για ευνόητους λόγους) το διαχωρισμό των κλάδων σύνταξης και υγείας του ΙΚΑ, με στόχο να μεταφέρει το μεγαλύτερο μέρος των δαπανών υγείας στις τσέπεις των ασφαλισμένων, και ολοκληρώνει την προσχηματική λειτουργία της επιτροπής για τα βαρέα και ανθυγειενά, με στόχο να σαρώσει κι αυτή την τόσο σημαντική κατάσταση του εργατικού κινήματος.

Αυτή εδώ η εφημερίδα έχει προειδοποιήσει πολλές φορές πως το Ασφαλιστικό δεν πρόκειται να κλείσει ποτέ, ανεξάρτητα από την φτιαχτή προπαγάνδα των κυβερνήσεων που μετά από κάθε αντιασφαλιστική νομοθετική ρύθμιση διακρηύσσουν ότι έλυσαν το Ασφαλιστικό για τα επόμενα 30 χρόνια. Ούτε τώρα πρόκειται να κλείσει. Ο διαχωρισμός των κλάδων σύνταξης-υγείας είναι ένα σημαντικό βήμα και ταυτόχρονα προετοιμασία για τα επόμενα βήματα, που θα αφορούν τη σύνταξη. Εχουμε αποδείξει, μέσα από τους ισολογισμούς του ΙΚΑ, ότι αυτό εξακολουθεί να παράγει ελλείμματα. Αν αναλογιστούμε ότι φέτος και τα επόμενα χρόνια (άγνωστο πόσα) τα έσοδα θα μειώνονται, λόγω αύξησης της ανεργίας, αύξησης της εισφοροδιαφυγής και μειωμένου ΑΕΠ, το πρόβλημα των ελλειμμάτων θα γίνει ακόμα πιο εκρηκτικό και η επόμενη κυβέρνηση θα επιχειρήσει νέα αντιασφαλιστική ανατροπή, χτυπώντας τις συντάξεις και αυξάνοντας τα όρια πλικίας. Αυτό, άλλωστε, εισπηγούνται όλοι οι διεθνείς ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί (ΔΝΤ, Κομισιόν, ΟΟΣΑ).

Το κλείσιμο κάθε νέου κύκλου αντιασφαλιστικών ανατροπών ανοίγει ταυτόχρονα τον επόμενο. Χωρίς αυτήν η διαδικασία να έχει τέλος. Ας θυμηθούμε τι έχει γίνει από το 1990 μέχρι σήμερα και ας αναλογιστούμε τι έχει να γίνει από εδώ και πέρα, μια και φτάσαμε πια στον πυρήνα της κοινωνικής ασφάλισης, στην ίδια τη σύνταξη.

Αυτή τη στιγμή φαίνεται πιο καθαρά από κάθε άλλη φορά πως μόνο ένας τρόπος υπάρχει για να ανακοπεί αυτή η πορεία της συνεχούς φαλκίδευσης των κοινωνικοασφαλιστικών δικαιωμάτων. Να υπάρξει πραγματικός αγώνας και όχι αυτή η άθλια μάχη οπισθοφυλακών, που οδηγεί σε συνεχείς πτέτες.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ δεν πρόκειται να κουνίσει το δαχτυλάκι της. Ήδη δίνει ραντεβού για το Σεπτέμβρη, στην επίσια διαδόλωση-φιέστα της ΔΕΘ. Ταυτόχρονα, συμμετέχει και στη νέα επιτροπή για τα ΒΑΕ, γιατί είναι μπόλικο το παραδάκι που πήρε από την Πετοσλιά

Φραγμό σ' αυτό τον κατίφορο μπορούμε να βάλλουμε μόνο εμείς, όλοι οι εργαζόμενοι σ' ένα πλατύ μέτωπο για την ασφάλιση. Σ' ένα μέτωπο αγώνα και όχι άσφαιρων πυρών. Σ' ένα μέτωπο ταξικών ασφαλιστικών διεκδικήσεων και όχι ανατολίτικου παζαριού. Ασφάλιση για όλους, εργαζόμενους και άνεργους, ντόπιους και μετανάστες, με έξοδα των καπιταλιστών και του κράτους τους.

■ Σταθερά από τη δεξιά

Από τα δεξιά βγήκε και πάλι το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση μετά τις ανακοινώσεις του Καραμανλή για την προώθηση της αποψίλωσης των Βαρέων και Ανδυγιεινών Επαγγελμάτων. Η τομεάρχισσα του ΠΑΣΟΚ Ε. Χριστοφιλοπούλου, αφού πέταξε τις κορόνες για «λεκτικό δράσος και ατολμία πράξης» του Καραμανλή, είπε ότι «το αίτημα του πρωθυπουργού για ταχεία τροποποίηση του καθεστώτος βαρέων και ανδυγιεινών ακούγεται πλέον σαν ανέκδοτο, όταν έχει εξαγγελθεί τουλάχιστον πεντάκις μέχρι σήμερα τόσο από τον ίδιο τον κ. Καραμανλή και τους υπουργούς του. Προφανώς το αίτημα για τα βαρέα και ανδυγιεινά ανασύρεται κάθε φορά που η κυβέρνηση δέλει να αναμορφώσει τη μάσκα της μεταρρύθμισης που φοράει όταν την χρειάζεται».

Δηλαδή, το ΠΑΣΟΚ καπηγορεί τη ΝΔ ότι
έχει καθυστερήσει και δεν έχει προωθήσει
πιο πριν αυτή την αντεργατική αντιασφαλ-
στική μεταρρύθμιση, η οποία –αυτό να μην
το ξεχνάμε– ξεκίνησε με τον περιβόλητο αντια-
σφαλιστικό νόμο Ρέππα.

■ Ρότα προς ΠΑΣΟΚ:

Και κει που λέγαμε ότι χάσαμε τον Τατούλη, νάτος ο Πετράν με συνέπειζή του στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία». Και με άρωμα... ειδησάρας. «Θα ήταν καλύτερα με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ», ρωτά ο δημοσιογράφος. Χωρίς ν' απαντήσει ευδέως στην ερώτηση, ο Τατούλης απαντά ότι «η σημερινή είναι η χειρότερη κυβέρνηση που έχει περάσει την τελευταία εικοσαετία από αυτόν τον τόπο». Αρα, καλύτερα θα ήταν με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Στο τέλος γίνεται ο εξής αποκαλυπτικός διάλογος: «-Θα είστε υποψήφιος στις ερχόμενες εδνικές εκλογές; -Ναι. Θα είμα - Με ποιο κόμμα; -Θα είμαι υποψήφιος. Αυτά προς το παρόν». Ολ' αυτά ειμάς μας «μυρίζουν» παρασκηνιακή συμφωνία για υποψηφιότητα του Πετράν με το ΠΑΣΟΚ. Ή τουλάχιστον πρώτες παρασκηνιακές επαφές.

■ Βολική Εκπαίδευση

«Από τη στιγμή την οποία το ΠΑΣΟΚ και τα άλλα κόμματα δε συναινούν στην εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, εδνικές εκλογές μπορούν να γίνουν ανά πάσα στιγμή», δήλωσε στην «Αυριανή» ο υπουργός Οικονομίας I, Γιανναδασίου, δίνοντας νέα τροφή στην εκλογολογία, η οποία συντρείται από τη ΝΔ. Η δήλωση δεν επι-

δέχεται δεύτερη ανάγνωση: ο Καραμανλής μπορεί να κάνει εκλογές ανά πάσα στιγμή, αφού τα άλλα κόμματα δια οδηγήσουν σε εκλογές το Μάρτη. Ο Αντώναρος, που ωριθήμηκε σχετικά, πρώτα προσπάθησε να αποφύγει τη συζήτηση δηλώνοντας ότι «δεν έχει υπόψη του τη συγκεκριμένη συνέντευξη λέξην - λέξην», και στη συνέχεια το γύρισε στο «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε», δηλώνοντας ότι «εκείνο που προφανώς λέει ο υπουργός είναι πως το ΠΑΣΟΚ δέλει να οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές το Μάρτιο με την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας!»

κές από τις μεγαλύτερες αστικές εφημερίδες, δεν βγάζει κέρδος; Γιατί; Μήπως γιατί πληρώνει μεγάλα μεροκάματα; Μα η ίδια η Παπαρήγα έχει παραδεχτεί ότι πληρώνουν και αυτοί με βάση τις συλλογικές συμβάσεις. Οσο περισσότερο αρμύνονται σ' αυτό το δέμα οι άνδρωποι του Περισσού τόσο περισσότερο εκτιθένταν. Γιατί οι επιχειρήσεις που έχουν είναι τυπικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις και μάλιστα στο παρελθόν είχαν τόσες πολλές που τρόμαζαν να τις μοιράσουν μετά τη διάσπαση του 1990-91. Ολες οι μπίζνες των ελλήνων καπιταλιστών με τις χώρες του ανύπαρκτου γίνονταν μέ-

Η εκλογολογία είναι δικαίωμα της πολιτείας μας, η οποία αποτελεί την πρώτη στάδιο της δημόσιας διαβούλευσης για την ανάθεση της διοίκησης της χώρας.

γιουμενή εβδομάδα. Αποτρέποντας πολιτική το λαό από τα πραγματικά μεγάλα προβλήματα [τα ΜΜΕ συζητούν για το ενδεχόμενο πρόωρων εκλογών και όχι για την ανεργία και τα αντιλαϊκά «πακέτα» που εξαπολύει η κυβέρνηση], ενώ κρατάει σε εγρήγορση τον μηχανισμό της ΝΔ και κυρίως τους βουλευτές που δέλουν να επανεκλεγούν.

■ Ανεπιτυχής άμυνα

«Εμείς δεν έχουμε επιχειρήσεις για να κερδίζουμε. Έχουμε το τυπογραφείο, το εκδοτικό και τον σταδιού... Τα έχουμε για να

Στη ζούλα, διά περιφοράς και χωρίς να συγκληθεί το ΚΥΣΕΑ, παραγγέλθηκαν από τη Γαλλία και 15 ελικόπτερα Super Puma, αξίας 400 εκατομμυρίων ευρώ. Η είδηση διέρρευσε στο «Ρόιτερς», ενώ επίσημη κυβερνητική ανακοίνωση δεν εκδόθηκε. Ο λόγος προφανής. Σε μια περίοδο κρίσης, που μπαίνουν στην κλίνη του Προκρούστη ακόμα και στοιχειώδεις κοινωνικές δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού, είναι πρόκληση να δίνονται 400 εκατομμύρια, για να ξεπληρώσει ο Καραμανλής γραμμάτια προς «τον φίλο του τον Νικολά». Το

Hypnos

Οταν με κλέψαν στο Λος Αντζελες, την πόλη των εμπορευσιμών ονείρων, παραπήρησα με τι τρόπο την κλοπή, που είχε γίνει από ένα πρόσφυγα όμοιο με μένα κι αναγνώστη δλων των ποιημάτων μου, όλο φροντίδα μυστική την κράτησα λες και φοβόμουνα πως η ντροπή γνωστή να γίνει δα μπορούσε, ας πούμε, στων δημιών των κόσμο. Μπρέσολτ Μπρέσολτ

■ Καρφωματάκια

Η Διαμαντοπούλου παίζει το δικό της προσωπικό παιχνίδι. Έχει φτιάξει τις διασυνδέσεις της με τα συγκροτήματα των ΜΜΕ και δεν διστάζει να διαφοροποιείται από τον Παπανδρέου, όπου βολεύει την προσωπική της στρατηγική και κυρίως τις σχέσεις της με τους συγκροτηματάρχες. Την προηγούμενη Δευτέρα, για παράδειγμα, έδωσε συνέντευξη στον «Αθήνα 9,84» και όταν ρωτήθηκε για τη συζήτηση σχετικά με τον πρόεδρο της Δημοκρατίας απάντησε «δεν θέλει να εμπλακώ». Την Κυριακή είχε δώσει συνέντευξη στην «Καθημερινή» και φρόντισε να καρφώσει τον Παπανδρέου δέοντας το ρητορικό ερώτημα: «Ανεξαρτήτως της βασιμότητας των λόγων για τους οποίους το ΠΑΣΟΚ ζητά εκλογές, μήπως θα πρέπει να επανεξεταστεί η δυνατότητα της εκάστοτε αντιπολίτευσης να διακόπτει τη δημεια μιας εκλεγμένης για τετραετία κυβέρνησης, με μοχλό την ανάδειξη Προέδρου της Δημοκρατίας;».

■ Ποιους αφορά το μπακαλορέά;

Οπου υπάρχει υποψία χρηματισμού γίνεται ντόρος. Δε μα μπορούσε, λοιπόν, ν' αποτελέσει εξαίρεση η αποκάλυψη ότι κάποιος πούλησε δέματα των εξετάσεων του λεγόμενου Διεδούνις Απολυτήριου (μπακαλορέά). Ποιους αφορά, όμως, το μπακαλορέά; Για 2.000 αποφοίτους Λυκείου γίνεται λόγους. Πρόκειται για γόνους εύπορων οικογενειών, που φοιτούν σε ορισμένα ιδιωτικά σχολεία και ακολουθούν ένα ειδικό πρόγραμμα μαθημάτων στη Β' και Γ' Λυκείου, με σκοπό να πάρουν το μπακαλορέά και να πάνε σε κάποιο πανεπιστήμιο του εξωτερικού. Αγοράζουν ένα ειδικό απολυτήριο στην Ελλάδα και στη συνέχεια αγοράζουν ένα πτυχίο στο εξωτερικό. Τα φράγκα είναι πολλά, κάποια στιγμή κάποιος δα δοκίμαζε να πάρει μερικά από αυτά τα φράγκα πουλώντας δέματα. Ας μην τρώμε, λοιπόν, το παραμύθι περί «εκπαιδευτικού και κοινωνικού σκανδάλου», που εντέλως πλασάρουν τα ΜΜΕ. Σιγά μην στενοχωρηδούμε για την αγωνία (αν υπάρχει) των κωλόπαιδων της μπουρζουζίας.

■ Διαπιστευτήρια στην πλούτοκρατία

Το ένα μετά το άλλο τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ δίνουν τις εξετάσεις του στην πλούτοκρατία, μη τυχόν και κάποιος «βαρεμένος» καπιταλιστής δεωρήσει ότι το ΠΑΣΟΚ έχει σκοπό ν' αλλάξει την κυρίαρχη πολιτική και να προχωρήσει σε φιλολαϊκά μέτρα. Την Κυριακή, από τις στήλες της «Καθημερινής» η Άννα Διαμαντοπούλου μιλούσε και πάλι για τετραετές πρόγραμμα σταδεροποίησης και ανάπτυξης και διαπραγμάτευση με την ΕΕ, ώστε ο στόχος για επιστροφή του ελλείμματος στο 3% του ΑΕΠ να μετατεθεί για το 2012 (η αγωνία των Πασόκων είναι μη τυχόν και προλάβει η κυβέρνηση να πάρει την παράταση που δεωρείται δεδομένη, αφού ο στόχος δεν πάνεται με τίποτα το 2010). Είπε πολλά και διάφορα, πάντα γενικόλογα («μεταρρυθμίσεις, μείωση δαπανών, αύξηση δημοσίων επενδύσεων, ολοκληρωμένη πολιτική για τη μετανάστευση»), όταν όμως η συζήτηση ήρθε επί συγκεκριμένου δέματος, όταν ρωτήθηκε αν θα δοδεί το 7% στην Παιδεία και την έρευνα, όπως υποτίθεται ότι έχει δεσμευτεί το ΠΑΣΟΚ, απάντησε: «Η κρίση δημιουργεί νέα δεδομένα γι' αυτό και χρειάζεται συνεχής επικαιροποίηση μέτρων και δεσμεύσεων, ποσοτική και χρονική!»

Την Τρίτη, μιλώντας στο ραδιόφωνο της NET, η Βάσω Παπανδρέου έδωσε με χαρακτηριστικότατο τρόπο το στήμα της αντιπολίτευσης που ασκεί το ΠΑΣΟΚ προς την κυβέρνηση της ΝΔ: «Έγώ δεν θα ήμουν αντίθετη σε αντιλαϊκά μέτρα, εάν αυτά τα μέτρα είχαν μια λογική και είχαν κάποιο αποτέλεσμα. Μια κυβέρνηση όταν χρειαστεί πρέπει να πάρει και αντιλαϊκά λεγόμενα μέτρα. Θα πρέπει όμως να έχει ένα σχέδιο».

■ Κερκόπορτα

Οτι εφαρμόζεται ευρέως η «εκ πειριτροπής εργασία» (το τετραήμερο παραδέχτηκε για πρώτη φορά η Πετραλία. «Υπάρχουν αρκετές επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν κάνει χρήση αυτού του νόμου», δήλωσε, συμπληρώνοντας αμέσως πως «ό, τι γίνεται, γίνεται στο πλαίσιο του υπάρχοντος δεσμικού πλαισίου, δηλαδή το νομοδετικό πλαίσιο είναι αυτό που ισχύει». Αναφέρθηκε στο νόμο του 1998 (νόμος 2639), τον οποίο ψήφισε το ΠΑΣΟΚ με τη σύμφωνη γνώμη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Βέβαια, οι καπιταλιστές, όπως συμβαίνει πάντοτε, πηγαίνουν και πέρα από τις ρυθμίσεις αυτού του νόμου, αυδαιρετώντας. Το κάνουν αυτό πρώτο γιατί ξέρουν ότι κανένας δεν πρόκειται να τους ελέγξει και δεύτερο επειδή οι εκβιασμοί τους προς τους εργαζόμενους πιάνουν τόπο, αφού ο εργαζόμενος φοβάται την απόλυτη.

Ετοιμίζεται πάντοτε με τις αντεργατικές ρυθμίσεις. Υποτίθεται πως έρχονται για να βάλουν τάξη και να καταπολεμήσουν την αυδαιρεσία, στην πραγματικότητα όμως αποτελούν τις κερκόπορτες που νομιμοποιούν μια αντεργατική κατεύθυνση. Τα υπόλοιπα ξέρουν να τα κάνουν μόνοι τους οι καπιταλιστές.

Ηστήλη δεν αρέσκεται στην παρελθοντολογία, όμως κάποιες φορές δεν μπορεί να ερμηνεύεις πλήρως το παρόν και να αναδειξεις αυτά που κρύβονται κάτω από τα επιφανύμενα, αν δεν ανατρέξεις στο παρελθόν. Θα ξεκινήσουμε, λοιπόν, με μερικές αναφορές στην πρόσφατη πολιτική μας ιστορία.

Η γησεία του Περισσού, απαντώντας σε φήμες καρατζαφέρειας προέλευσης, ότι προτίθεται να ψηφίσει πρόεδρο της Δημοκρατίας μαζί με τον Καραμανλή, ανακοίνωσε ότι δεν πρόκειται να ψηφίσει κανέναν για πρόεδρο, όπως κάνει το **πρώτος**, γιατί ο πρόεδρος υπογράφουν όλα τα αντιλαϊκά νομοθετήματα που ψηφίζουν οι κυβερνήσεις στη Βουλή. Ομως, όπως έχει ήδη σημειωθεί από τις στήλες της «Κ», το 1985 ο Περισσός ψήφισε μαζί με το ΠΑΣΟΚ – τον Σαρτζετάκη ως πρόεδρο της Δημοκρατίας. Τον ξαναψήφισε δε, πάλι μαζί με το ΠΑΣΟΚ, το 1990, αλλά δεν εξελέγη. Εξελέγη, αφού μεσολάβησαν εκλογές που τις κέρδισε η ΝΔ του Μητσοτάκη, με 151 θέση στη Βουλή. Ομως, όπως έχει ήδη σημειωθεί από την πρόταση του Περισσού,

βιάζεται και με το ψηφοδελτιού, γιατί είναι πρόσινο ή λευκό, η ουσία είναι ότι έχει παραβιαστεί ήδη από τη στάση της ΝΔ. Αφού αναφωτήθηκε γιατί η ΝΔ κατηγορεί το ΠΑΣΟΚ ότι «πάτει να ελέγξει τους βουλευτές», όταν το ίδιο έχει κάνει και η δική της ηγεσία με την άρνηση ψήφου, ο Χ. Φλωράκης κατέληξε κυνικά, χειροκρούμενος από τους Πασόκους: «Συνεπώς, κύριε πρόεδρε, παρακαλώ να προχωρήσουμε στη διαδικασία της ψηφοφορίας». Ο Μητσοτάκης πήγε να κάνει μια τελευταία ντρίπλα, ζητώντας να μπει παραβάν για να ψηφίσουν οι βουλευτές, αλλά ΠΑΣΟΚ και Περισσός πέρασαν στο ντούκου την πρόταση του. Επιτάχθηκε από την απλή αναλογική και φτιάχνουν κυβέρνηση με τη ΝΔ του Μητσοτάκη. Ενεργούν και πάλι ως μια πολιτική δύναμη που αισθάνεται υπεύθυνη για τη σταθερότητα του συστήματος. Οχι μόνο δεν κάνουν τίποτα για να βαθύνει η πολιτική κρίση εκείνης της εποχής, αλλά αντίθετα βάζουν πλάτη για να την εκτονώσουν. Βάζουν το συμφέρον του συστήματος πάνω από το δικό τους ιδιαί-

τη σκάνδαλο Κοσκωτά, ενώ ο Παπανδρέου έχει βγει νοκ-άουτ για λόγους υγείας. Ο Περισσός έχει ενώσει τις δυνάμεις του μ' αυτούς που ονόμαζε «αναθεωρητές» (το «ΚΚΕ εσ. που έχει μετονομαστεί σε ΕΑΡ) και έχουν σχηματίσει το «Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου». Οταν τον Ιούνη του 1989 κανένα κόμιμα δεν παίρνει αυτοδυναμία, αρνούνται την πρόταση του Παπανδρέου να συγκυρεύνησουν και να τους δώσει την απλή αναλογική και φτιάχνουν κυβέρνηση με τη ΝΔ του Μητσοτάκη. Ενεργούν και πάλι ως μια πολιτική δύναμη που αισθάνεται υπεύθυνη για τη σταθερότητα του συστήματος. Οχι μόνο δεν κάνουν τίποτα για να βαθύνει η πολιτική κρίση εκείνης της εποχής, αλλά αντίθετα βάζουν πλάτη για να την εκτονώσουν. Βάζουν το συμφέρον του συστήματος πάνω από το δικό τους ιδιαί-

Περισσός αστικού κοινοβουλίου

ψήφισε τον Κ. Δεοποτόπουλο (τρίτη κατά σειρά εκλογή που ο Περισσός ψήφισε πρόεδρο). Και τότε, βέβαια, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας είχε τις ίδιες αρμοδιότητες ως σύμβολο του αστικού συστήματος εξουσίας. Και βέβαια, υπέγραψε όλα τα αντιλαϊκά νομοθετήματα. Οπότε, θα περίμενε κανένα μια εξήγηση επί αυτού από την ηγεσία του Περισσού.

Πολύ περισσότερο που το 1985 έγιναν σημεία και τέρατα κατά την προεδρική εκλογή. Στην πρώτη ψηφοφορία (17.2.1985), ο Σαρτζετάκης πήγε 178 ψήφους, ενώ βρέθηκαν 3 λευκά και 3 άκυρα (οι βουλευτές της ΝΔ δεν ψήφισαν). Κάποιοι Πασόκοι παρασπόντισαν, δεν ακολούθησαν την κομματική γραμμή. Στη δεύτερη ψηφοφορία (23.3.1985) το ΠΑΣΟΚ παράτησε τις δημοκρατικές εκλογής και έβαλε πλήρως τα μεγάλα μέσα ελέγχου. Τύπωσε έχγρωμα ψηφοδελτια με το όνομα του Σαρτζετάκη, ώστε να μπορεί ο ένας Πασόκος να ελέγχει τον άλλον βάζει στο φάκελο το χρωματιστό ψηφοδελτιού. Ξέσπασε σάλος. Μητσοτάκης και Παπανδρέου βρίζονταν για κάμποση ώρα, ενώ οι του Περισσού παρακολουθούσαν αμέτοχοι. Μέχρι που ο Μητσοτάκης προκάλεσε προσωπικά τον Φλωράκη να πάρει τη μεταρρυθμίσεις της προστήριξης από το πρόεδρο της Βουλής της ΝΔ που θέλησε να διατηρήσει την προτεραιότητα της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ. Σύρθηκε πίσω από τον Παπανδ

Αποπειράθηκαν να φτιάξουν λουκάνικα με μολυσμένο κρέας!

Πληροφορηθήκαμε ότι μέσα στον Ιούνη εισήχθησαν από το λιμάνι του Πειραιά τρεις παρτίδες κρέατος, δύο βόειου και μία στήθος κοτόπουλου που βρέθηκαν θετικά στο βακτήριο της Λιστέρια. Τα δείγματα πάρθηκαν από το Συνοριακό Σταθμό Κτηνιατρικού Ελέγχου (ΣΥΚΕ) και εξετάστηκαν στα εργαστήρια του υπουργείου Γεωργίας στην Αγία Παρασκευή.

Μέχρι να ολοκληρωθεί ο ελεγχός, οι συγκεκριμένες παρτίδες ήταν υπό την εποπτεία της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής (ΔΚ) της Νομαρχίας Πειραιά, επειδή οι δειγματοληψίες που έγιναν δεν ήταν δεσμευτικές, αλλά διερευνητικές. Μόνο στην περίπτωση δεσμευτικών ελέγχων τα προϊόντα δεσμεύονται στο τελωνείο μέχρι να βγουν τα εργαστηριακά αποτελέσματα και αποδεσμεύονται μόνο στην περίπτωση που τα δείγματα βγουν αρνητικά. Στην περίπτωση που τα εργαστηριακά αποτελέσματα βγουν θετικά, τα εισαγόμενα προϊόντα κατασχονται και κινείται η διαδικασία είτε της καταστροφής (κατά την γνώμη μας είναι η πιο σωστή και σίγουρη μέθοδος για να μην πρωθηθούν τα επικίνδυνα αυτά τρόφιμα στην αγορά της χώρας καταγωγής τους ή σε κάποια άλλη χώρα) είτε της επαναπρόθησης. Στις περιπτώσεις διερευνητικών δειγματοληψιών, τα εισαγόμενα προϊόντα φεύγουν από τις εγκαταστάσεις του ΣΥΚΕ και του τελωνείου και πηγαίνουν σε αποθήκες που βρίσκονται υπό την εποπτεία των ΔΚ των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

Η ΔΚ της Νομαρχίας Πειραιά γνώριζε από τις 17 Ιουνή, ότι η παρτίδα των 13 τόνων βόειου κρέατος

προελευσης Αργεντινής βρέθηκε θετική στο βακτήριο της Λιστέρια, ενώ για τις άλλες δύο παρτίδες (στήθος κοτόπουλου προελευσης Αργεντινής και βόειου κρέατος προελευσης Ουρουγουάης η σχετική ενημέρωση για Λιστέρια έγινε στις 30 Ιουνή.

Περίεργη σιωπή

Η Νομαρχία Πειραιά έπρεπε στις 17 ή το αργότερο στις 18 Ιουνή να εκδώσει δελτίο Τύπου και να ενημερώσει ότι παρτίδα 13 τόνων κατεψυγμένου βοδινού κρέατος, που εισήχθη από την Αργεντινή, βρέθηκε επιμολυσμένο με Λιστέρια, ότι το κρέας αυτό κατασχέθηκε και ότι ξεκίνησε η διαδικασία επαναπρόθησης ή καταστροφής του. Γιατί είναι επικίνδυνο για την υγεία και τη ζωή των ανθρώπων που θα καταναλώσουν κρέατα ή προϊόντα που παρασκευάζονται με βάση το κρέας που έχουν επιμολυνθεί με το βακτήριο της Λιστέρια.

Στις 30 Ιουνή ή το αργότερο την 1η Ιουλίου έπρεπε να βγάλει δεύτερο δελτίο και να ενημερώσει για τα επιμολυσμένα στήθη κοτόπουλου από την Αργεντινή και το επιμολυσμένο βοδινό κρέας από την Ουρουγουάη.

Η Νομαρχία Πειραιά, που γενικά δεν χάνει ευκαιρία να εκδώσει δελτία Τύπου και να καμάρωσε για τα κατορθώματά της στον τομέα του ελέγχου των τροφίμων, στις 17 Ιουνή ανακοίνωσε ότι βρήκε 6,5 τόνους τρόφιμα ακατάλληλα για κατανάλωση από τον άνθρωπο. Δεν είπε λέξη, όμως, για τους 13 τόνους του επιμολυσμένου με Λιστέρια αργεντινικού βοδινού. Επίσης, στις 30 Ιουνή και την 1η Ιουλίου εξέδωσε ανακοινώσεις για τη διακοπή της λειτουργίας εργοστασίου παραγωγής

άλατος και για τη δικαίωση της νομαρχίας στο ΣΤΕ. Και πάλι ούτε λέξη για τις άλλες δύο παρτίδες παρτίδες του οργεντινού στήθους κοτόπουλου και του βοδινού από την Ουρουγουάη.

Το μεσημέρι της Δευτέρας 6 Ιουλίου, η Νομαρχία Πειραιά ανακοίνωσε στην ηλεκτρονική της σελίδα, ότι οι κτηνίατροι της κατέσχεσαν 25,1 τόνους κατεψυγμένο βοδινό κρέας προελευσης Ουρουγουάης της εταιρίας Ερμής ΑΕ και 23,5 τόνους κατεψυγμένα πουλερικά προελευσης Αργεντινής ιδιοκτησίας της εταιρίας Ερμής-Χαριστάδης ΑΕ. Ανακοίνωσε ακόμη ότι η εταιρία Ερμής ΑΕ δεν υπέβαλε ένσταση κατά της απόφασης κατάσχεσης που υπέγραψαν οι κτηνίατροι της ΔΚ, σε αντίθεση με την εταιρία Ερμής-Χαριστάδης ΑΕ που υπέβαλε ένσταση κατά της απόφασης κατάσχεσης.

Η εταιρία Ερμής ΑΕ εισήγαγε και την επιμολυσμένη παρτίδα βοδινού από την Αργεντινή για την οποία μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Πέμπτη βράδυ) η Νομαρχία δεν έβγαλε καμία ανακοίνωση για να ενημερώσει τον ελληνικό λαό. Γιατί αυτή η περίεργη, η τόσο επιλεκτική σιωπή; Ποιος μπορεί να αποκλείσει ότι το συγκεκριμένο, επιμολυσμένο με Λιστέρια κρέας προορίζοταν για παραγωγή λουκάνικων με θερμική επεξεργασία;

Της τελευταίας ανακοίνωσης της Νομαρχίας Πειραιά προηγήθηκε συνομίλια μας με τον αρμόδιο αντινομάρχη Σ. Μαρκάτο. Πιστεύουμε και το λέμε ανοιχτά, ότι εάν δεν μιλούσαμε μαζί του και δεν του αποκαλύπταμε τι γνωρίζουμε γι' αυτή την αμαρτωλή ιστορία με τις τρεις επιμολυσμένες παρτίδες, δεν υπήρχε

περίπτωση να δώσει εντολή στο γραφείο Τύπου της Νομαρχίας να βγάλει αυτή την ανακοίνωση. Καθ' όλη τη διάρκεια της συνομιλίας μας ήταν «άλλα λόγια να αγαπόμαστε» και συστηματικά έκανε πτως δεν άκουγε για το βοδινό της Αργεντινής. Την Πέμπτη το πρωί, μιλήσαμε με υπηρεσιακό παράγοντα της ΔΚ, ο οποίος παραδέχτηκε ότι υπάρχει πράγματι και η παρτίδα του επιμολυσμένου βοδινού από την Αργεντινή, όμως αρνούνταν να δώσει εξηγήσεις γιατί δεν έγινε καμία αναφορά. Μας παρέπεμψε στον εκτελούντα χρέη προϊστορένου της ΔΚ της Νομαρχίας, που αρνήθηκε να μας απαντήσει και μας παρέπεμψε στον αντινομάρχη Σ. Μαρκάτο.

Το συμπέρασμα είναι πως ακόμη και τη στιγμή που κλείνει η ώλη της εφημερίδας αγνοείται η τύχη της παρτίδας των 13 τόνων μολυσμένου αργεντινικού βοδινού. Θα καταστραφεί, θα επαναπρωθεθεί ή θα πάει για λουκάνικα με θερμική επεξεργασία;

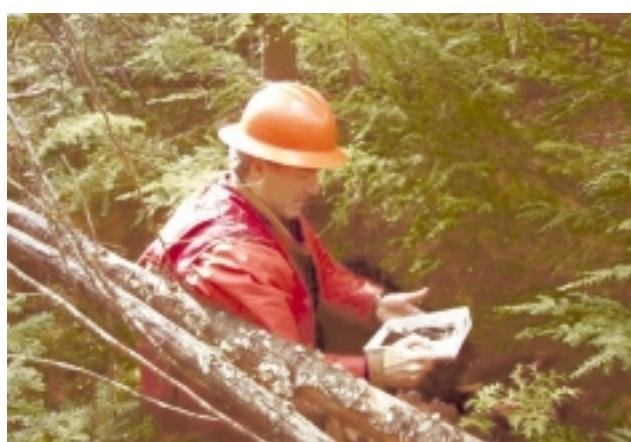
Ξεχειλώσαν την ελεγκτική διαδικασία

Μέχρι το 2000, σύμφωνα με το ΠΔ 420, και μετά το 2000, σύμφωνα με το ΠΔ 120, ο ελεγχός των εισαγόμενων από τρίτες χώρες προϊόντων με βάση το κρέας ανήκε στην αποκλειστική αρμοδιότητα των υπηρεσιακών παραγόντων του ΣΥΚΕ και της αρμόδιας κεντρικής υπηρεσίας του υπουργείου Γεωργίας. Αυτοί αποφαίνονταν για τις τύχες των προϊόντων, τα δείγματα των οποίων βρίσκονταν θετικά σε διάφορες επιμολύνσεις, είτε οι δειγματικές ανάγκες της δασοπροστασίας. Απ' αυτά, τα 3,553 εκατ. ευρώ δόθηκαν για έργα αναδάσωσης των Ταύγετου, Πάρνωνα και Πεντέλης, μετά τις φωτιές του καλοκαιριού του 2007. Κανονικά, το κονδύλι αυτό έπρεπε να δοθεί είτε από τον προϋπολογισμό, είτε από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για να πάει για έργα ανάπτυξης και προστασίας των δασών.

2,03 εκατ. ευρώ δόθηκαν για την ανάπτυξη των φυτωρίων, για να καλυφθεί μέρος των αναγκών σε δενδρύλλια που απαιτούνται για τις τεχνικές αναδασώσεις. Ετσι, έμεινε μόνο το ποσό των 1,974 εκατ. ευρώ που πάνε για έργα δασοπροστασίας. Πρόκειται για ένα ποσό εξευτελιστικό μπροστά στο κονδύλι των 40 εκατ. ευρώ που έβαζε ο Β. Γιωτάκης στο δασοκτόνο νόμο. Η δασοκτόνα πλητική (και) της γαλάζιας κυβέρνησης φαίνεται και στον τομέα της δασοπροστασίας.

Συγκεκριμένα, φέτος, από τις 9 Μάρτη μέχρι τις 22 Ιουνή, βγήκαν έξι υπουργικές αποφάσεις με τις οποίες θα εκταμιευθούν 7,557 εκατ. ευρώ που είναι κονδύλια που είναι κοντά στο επήμερο πλαφόν των 8 εκατ. ευρώ. Ποσό πενιχρότατο για τις

Μετέωρη η δασοπροστασία

αναγκαίο κονδύλι για την πρόσληψη 1000 τριμηνών. Ο κύριος αυτός χρειάστηκε 4 μήνες και 9 μέρες για να απαντήσει για το αυτονότο, ότι δηλαδή στον προϋπολογισμό υπάρχει το κονδύλι, κάτι για το οποίο μπορούσε να απαντήσει αυθημερόν. Ετσι, στις 19 Ιουνή δεν είχαμε απόφαση έγκρισης του διορισμού.

Πώς βρίσκεται η υπόθεση του διορισμού; Στις 3 Ιουλίου έφυγε από το υπουργείο Εσωτερικών το έγγραφο που είναι απαραίτητο για να βγει η Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου (ΠΥΣ) που εγκρίνει το διορισμό. Η πράξη αυτή υπογράφηκε από τον Π. Παυλόπουλο και πρέπει να υπογραφεί και από τον υπουργό Οικονομίας Ι. Παπαθανασίου και τον Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου Α. Καρρά. Μέχρι τις 8 Ιουλίου είχε υπογραφεί μόνο από τον Παυ-

λόπουλο. Με τους ρυθμούς που βαδίζουν τα πράγματα θα περάσουν κι άλλες ημέρες μέχρι να βγει η ΠΥΣ. Προσθέτεται και το μήνα, τουλάχιστον, που είναι απαραίτητο για να γίνουν οι διορισμοί των 1000 απόμων και θα καταλάβετε ότι θα φτάσουμε στα τέλη Αυγούστου για να το-

ποθετηθούν οι διασεργάτες! Δηλαδή, τότε που η επικίνδυνη περίοδος θα βρίσκεται στο τέλος της!

Πολλές φορές έχουμε αναφέρει ότι ακόμη και ο Β. Γιωτάκης (ο εμπνευστής του δασοκτόνου νόμου 3208/2003) εισήγαγε απόφασης με τις οποίες θα εκταμιευθούν 7,557 εκατ. ευρώ που είναι κονδύλια που είναι κοντά στο επήμερο πλαφόν των 8 εκατ. ευρώ. Ποσό πενιχρότατο για τις

■ **Η κυβέρνηση πετάει το γάντι**

Μένει ο δουλέμπορος στον ΗΣΑΠ

Προκλητικά και τσαμπουκολδικά, ο διευθύνων σύμβουλος του ΗΣΑΠ Χ. Αραπατσάκος ανακοίνωσε σε αντιπροσωπεία της ΠΕΚΟΠ και συνδικαλιστών, ότι πετάει στα σκουπίδια τη συμφωνία της 2ης Απριλίου και κρατάει τον εργολάβο-δουλέμπορο Οικονομάκη στον ΗΣΑΠ, διότι αυτός είναι απολύτως νόμιμος, όπως πιστοποιούν το ΙΚΑ και η Επιθεώρηση Εργασίας. Η κυβέρνηση πετάει το γάντι και προσπαθεί να νικήσει το κίνημα ενάντια στο δουλέμποριο, εκεί που εστίασε τον ογώνα του (στο χώρο όπου εργαζόταν η Κ. Κούνεβα) και εκεί που αχνοφάνηκε ότι αυτός ο ογώνας μπορεί να στεφθεί με επιπτυχία.

Την περασμένη Τρίτη, ύστερα από πολλές οχλήσεις, ο κυβερνητικός διευθύνων σύμβουλος του ΗΣΑΠ εδέξει να δεχτεί την ΠΕΚΟΠ. Από όσα ανακοίνωσε και από όσα άφησε να εννοηθεί βγήκαν τα εξής βασικά συμπεράσματα: Πρώ-

το παγώνουν (μέχρι το Σεπτέμβρη, είπε, αλλά αυτό λέγεται και «αγορά χρόνου») οι διαδικασίες για προκήρυξη διαγνωσμού για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού καθαριότητας μέσω ΑΣΕΠ, διότι η κυβέρνηση θα μετατάξει στον ΗΣΑΠ όλο το προσωπικό καθαριότητας της ιδιωτικοποιημένης Ολυμπιακής! Δεύτερο παραμένει ο εργολάβος τουλάχιστον μέχρι τη λήξη της σύμβασής του (Απρίλιος 2011!), διότι αυτός πλέον τηρεί την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις.

Είναι φανερό ότι ο Αραπατσάκος εκτελεί κυβερνητικές εντολές. Τυχαίο είναι ότι δηλώνουν πως θα μετατάξουν όλο το προσωπικό καθαριότητας της Ολυμπιακής στον ΗΣΑΠ; Δεν υπήρχαν ανάγκες σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες; Γιατί δε μοίρασαν αυτό το προσωπικό σε όλους τους φορείς του Δημοσίου; Στον ΗΣΑΠ «πνοούσαν» και εκεί σκοτεύουν να το

μετατάξουν. Κι ας πληρώνουν για καναδύ χρόνια και το προσωπικό που θα μεταταξεί και το δουλέμπορο (αφού οι μετατάξεις δεν αρκούν για να γίνεται η καθαριότητα σε όλο τον ΗΣΑΠ). Δεν θέλουν σε καμία περίπτωση να γίνει ένας έστω διαγωνισμός για πρόσληψη μόνιμου προσωπικού μέσω ΑΣΕΠ, για να μην αρχίσει να ξελώνεται το πουλόβερ. Ακόμα και όλο το προσωπικό της Ολυμπιακής να μεταταχτεί στον ΗΣΑΠ, αυτό θα γίνει σε πρωστοποιησίς θέσεις. Μπορεί για ένα διάστημα να έχουν παράλληλα μόνιμο προσωπικό και εργολάβο, όμως με την πάροδο του χρόνου το μόνιμο προσωπικό θα μειώνεται και οι εργολάβοι θα ανακτούν το αρχικό τους έδαφος, ξαναπαίροντας όλη τη δουλειά. Άλλωστε, με την παραμονή του Οικονομάκη μέχρι τουλάχιστον τον Απρίλιο του 2011, είναι ερώτημα πόσες μετατάξεις θα κάνουν τελικά από την Ολυμπιακή στον ΗΣΑΠ κι αν αυτά που

λένε σήμερα δεν είναι μια προσπάθεια να κερδίσουν χρόνο, αποκρούοντας την πίεση της ΠΕΚΟΠ και του κινήματος.

Στη συζήτηση σχετικά με την παραμονή του Οικονομάκη ο Αραπατσάκος και ο παριστάμενοι συμβουλάτορές του ήταν ιδιαίτερα προκλητικοί. Σφύριζαν κλέφτικα όταν η ΠΕΚΟΠ και οι συνδικαλιστές τους θύμιζαν πως δυο φορές έχει πρόσληψη προσωπικού και στο μεσοδιάστημα, μέχρι την ολοκλήρωση του διαγωνισμού, πρόσληψη προσωπικού από τους πρώην και νυν εργολαβία χωρίς δουλέμποριο δε μπορεί να υπάρξει.

Η πρόκληση είναι μεγάλη. Και δεν πρέπει να περάσει. Η συμφωνία της διοίκησης του ΗΣΑΠ με την ΠΕΚΟΠ έγινε δυο φορές ως τώρα (25 Φλεβάρη και 2 Απρίλιο). Δυο διευθύνοντες σύμβουλοι συμφώνησαν πως η σύμβαση με την ΟΙΚΟΜΕΤ του Οικονομάκη θα καταγγελθεί. Παρόντες στη συμφωνία ήταν εκπρόσωποι της Πρωτοβουλίας Πρωτοβάθμιων Σωματείων, ενώ και τις δυο φορές συνυπέγραψαν εκπρόσωποι των σωματείων εργαζομέ-

νων του ΗΣΑΠ. Οι τελευταίοι είναι οι πρώτοι που πρέπει να αναλάβουν δράση, τιμώντας την υπογραφή τους. Εκπροσωπούνται στο ΔΣ του ΗΣΑΠ και οφείλουν να απαιτήσουν να παρθεί απόφαση για άμεση καταγγελία της σύμβασης, προκήρυξη διαγωνισμού για πρόσληψη μόνιμου προσωπικού και στο μεσοδιάστημα, μέχρι την ολοκλήρωση του διαγωνισμού, πρόσληψη προσωπικού από τους πρώην και νυν εργολαβία χωρίς δουλέμποριο δε μπορεί να υπάρξει.

Ολες οι συνιστώσες του κινήματος αλληλεγγύης, από την άλλη, οφείλουν να αναλάβουν και πάλι δράση. Ο, τι κερδήθηκε δεν πρέπει να χαθεί. Τα επόμενα βήματα πρέπει να γίνουν άμεσα, για να μην περάσει η εικόνα ότι δεν υπάρχει πια κίνημα αλληλεγγύης και έχει μείνει μόνη της η ΠΕΚΟΠ. Ουαί κι αλλιμονο αν καταλήξουμε να ζητάμε... νομότυπους εργολαβίους. Ο ογώνας της Κ. Κούνεβα θα μείνει αδικαίωτος.

■ **ΙΚΑ Μαγνησίας**

Πάνε κι έρχονται οι δουλέμποροι

Με το που ανέλαβε ο νέος Μεργολάβος καθαρίστης στο ΙΚΑ Μαγνησίας έδειξε αποφασισμένος να επιβάλει το δίκιο του δουλέμπορου. Απαίτησε από τις καθαρίστριες να δουλεύουν με μειωμένο ωράριο, με λιγότερα λεφτά και χωρίς βαρέα ένστημα. Κάποιες καθαρίστριες, που μόλις είχαν ιδρύσει το σωματείο τους αντέδρασαν. Τότε ο δουλέμπορος

τις απέλυσε όλες! Ακόμα και εκείνες που είναι μελη της πρωστινής διοίκησης του νεοσύστατου σωματείου, πρόγραμμα που απαγορεύεται ρητά από το νόμο.

Η Διεύθυνση του ΙΚΑ Μαγνησίας, αντί να απαιτήσει την εφαρμογή της σύμβασης (η οποία περιγράφει με ακρίβεια πόσα άτομα και με τι ωράρια θα απασχοληθούν), φώναξε

την αστυνομία για να προστατέψει το δουλέμπορο που προσπαθούσε να στήσει απεργοσπαστικό μηχανισμό για να περάσει με τσαμπουκά το δίκιο του. Η εκδήλωση διαμαρτυρίας, όμως, έγινε και σύμφωνα με πληροφορίες μας η Διεύθυνση του ΙΚΑ αναγκάστηκε να καταγγείλει τη σύμβαση με τον πρώτο μειοδότη και να δώσει τη δουλειά στο δεύτερο, που

δεν ξέρουμε τι στάση θα κρατήσει. Ανεξάρτητα απ' αυτό, όμως, τα όσα γίνονται (και) στο ΙΚΑ Μαγνησίας δείχνουν ότι ο ογώνας για να συμμορφωθούν οι δουλέμποροι είναι ατελέσφορος. Ενα αίτημα πρέπει να ενώσει όλους τους εργαζόμενους: έξω οι εργολάβοι-δουλέμποροι, να προσληφθεί παντού μόνιμο προσωπικό καθαρίστης.

Αισχρή η σύμβαση στο Παν. Αιγαίου

Μετά τη δολοφονική απόπειρα κατά της Κ. Κούνεβα, ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Αιγαίου Α. Τρούμπης, αυτοπαρουσιάστηκε σαν ένας δημόσιος υπάλληλος που πήρε χαρπάρι να γινόταν με τον εργολάβο καθαρίστης και έδωσε μόνος του λύση στο πρόβλημα, διώχνοντας τον εργολάβο και αναθέτοντας στις ίδιες τις καθαρίστριες την καθαρίστης μετατροπή των συμβάσεων τους σε αιρίστου χρόνου, μετά από κάποιο διάστημα και την υπογραφή διαδοχικών συμβάσεων.

Πέρα από το στάνταρ ημερήσιο 7ωρο, η καθαρίστρια είναι υποχρεωμένη να προσέλθει ακόμα και Σάββατο ή Κυριακή ή αργία αν την ειδοποιήσει η υπηρεσία. Η αιμοβίη της καθαρίστριας είναι 13.284 ευρώ το χρόνο. Αναφέρεται ρητά, ότι δεν δικαιούται δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, ούτε επίδομα αδείας, «ενώ δεν υφίσταται υποχρεώση της εργασίας της Αιγαίου». Πρόκειται για αισχρή αντεργατική σύμβαση, που μετατρέπει τις καθαρίστριες σε... ελεύθερους επαγγελματίες, έναντι εξευτελιστικής αμοιβής. Φαλκιδένει ευθέως τον πυρήνα των εργασιακών δικαιωμάτων των καθαρίστριών, που από τα νύχια του δουλέμπορου έπεσαν στα νύχια του πανεπιστήμου.

Από το πρώτο κιδάς άρθρο δηλώνεται πως η σύμβαση «δεν υποκρύπτει εξαρτημένη εργασία και το έργο που θα εκτε-

λεσθεί θα γίνει με την ιδιότητα του ελεύθερου επαγγελματία». Οταν ο εργαζόμενος καλείται να εργάζεται καθημερινά επί 7ωρο, στο χώρο του εργοδότη, κάνοντας συγκεκριμένη εργασία, έχουμε τον ορισμό της εξαρτημένης εργασίας. Στο άρθρο 3 ορίζεται ότι η σύμβαση «δεν υποκρύπτει εξαρτημένη εργασία, δεν καλύπτει πάριες και διαφορετικές ανάγκες της υπηρεσίας». Αυτό μπαίνει για να μη διεκδικήσουν οι καθαρίστριες μετατροπή των συμβάσεων τους σε αιρίστου χρόνου, μετά από κάποιο διάστημα και την υπογραφή διαδοχικών συμβάσεων.

Πέρα από το στάνταρ ημερήσιο 7ωρο, η καθαρίστρια είναι υποχρεωμένη να προσέλθει ακόμα και Σάββατο ή Κυριακή ή αργία αν την ειδοποιήσει η υπηρεσία. Η αιμοβίη της καθαρίστριας είναι 13.284 ευρώ το χρόνο. Αναφέρεται ρητά, ότι δεν δικαιούται δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, ούτε επίδομα αδείας, «ενώ δεν υφίσταται υποχρεώση της εργασίας της Αιγαίου». Πρόκειται για αισχρή αντεργατική σύμβαση, που μετατρέπει τις καθαρίστριες σε... ελεύθερους επαγγελματίες, έναντι εξευτελιστικής αμοιβής. Φαλκιδένει ευθέως τον πυρήνα των εργασιακών δικαιωμάτων των καθαρίστριών, που από τα νύχια του δουλέμπορου έπεσαν στα νύχια του πανεπιστήμου.

Νομίζουμε ότι κάθε σχόλιο περιττεύει.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

της Ονδούρας και των ΗΠΑ ήταν ότι ο Σελάγι

κτάκτο στρατοδικείο No 5

■ 69η συνεδρίαση Πέμπτη, 2.7.09

Με την ολοκλήρωση της ανάγνωσης των «Χημικών Λιπασμάτων», του ιδεολογικοπολιτικού ιδρυτικού κειμένου του ΕΛΑ, ο Χρ. Τσιγαρίδας σημειώσε πως και από αυτό το κείμενο φάνηκαν δυο πτράγματα. Πρώτον, ότι ο ΕΛΑ είχε πλήρη αντίθεση προς τα αρχηγολίκια και τις φωτισμένες καθοδηγήσεις και δεύτερο πως λειτουργούσε με βάση την αρχή ότι κάθε οργάνωση, όπως και κάθε ομάδα του, πρέπει να είναι αυτόνομη και αυτοδύναμη. Αυτές οι μικρές αυτόνομες ομάδες που αποτελούσαν τον ΕΛΑ είχαν μόνο μια σύνδεση που επέτρεπε να μεταφέρονται ερωτήσεις και απαντήσεις. Δεν είχαν επιχειρησιακή σύνδεση. Αυτό ήταν απαραίτητο και για λόγους συνωμοτικότητας. Αν χτυπήθει μια ομάδα, να μην κινδυνεψει ολόκληρη η οργάνωση. Ομως, με την απόφαση του πρώτου δικαστήριου καταδικάστηκα ως θητικός αυτούργος για όλες τις ενέργεις, δηλαδή και για ενέργειες που έκαναν άνθρωποι που ούτε τους γνώριζαν με γνώριζαν ούτε θα μπορούσαμε να γνωρίζαμε.

Η πρόεδρος Ζήτησε από τον Τσιγαρίδα να πει, αν θελει, ποιος έχει γράψει αυτό το κείμενο και αυτός απάντησε ότι ένα τμήμα αποτελεί μεταφορά από το ιδεολογικοπολιτικό κείμενο της αντιστασιακής οργάνωσης «20 Οκτώβρη» και το υπόλοιπο είναι προϊόν συλλογικής επεξεργασίας.

Η υπόλοιπη συνεδρίαση κύλησε με την ανάγνωση διαφόρων εγγράφων. Με ανάγνωση εγγράφων θα συνεχιστεί η δίκη τη Δευτέρα.

■ 70η συνεδρίαση Δευτέρα, 6.7.09

Αφού ολοκληρώθηκε η ανάγνωση των εγγράφων και η επιδειξη κάποιων «τειστηρίων», μεταξύ των οποίων και του ενός γαντιού που κάποιοι στηγμή είχε φέρει η Κυριακίδη, ισχυριζόμενη πως ήταν το ένα από τα γάντια που φορούσε η «Μυρτώ» στη γιάφκα (ο Κανάς από την πρώτη στηγμή δηλώσε ότι πρόκειται για γαντάκια που ο ίδιος είχε αγοράσει στην κόρη του, θυμήθηκε μάλιστα και με ποια ευκαιρία), το δικαστήριο πέρασε στην ανάγνωση αποσπασμάτων από τα τρωκτικά των δυο προηγούμενων δικών, ξεκινώντας από τις καταθέσεις των μαρτύρων.

Πρώτος στη σειρά των μαρτύρων της πρώτης δίκης ήταν ο Ζήσης. Οι συνήγοροι, για λόγους αρχών, έφεραν αντίρρηση στην ανάγνωση της καταθέσης του Ζήση, ο οποίος φέρθηκε με τόσο περιφρονητικό τρόπο προς το δικαστήριο αρνούμενος να προσέλθει να καταθέσει, παρά την απόφαση για βίαιη προσαγωγή του. Οι εισαγγελείς υποστήριξαν ότι είναι σαφής η σχετική διάταξη του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που επιβάλλει την ανάγνωση των πρακτικών της πρωτόδικης απόφασης, ανεξάρτητα από το αν προστήθων ή όχι να καταθέσουν. Το δικαστήριο, μετά από δεκαέλεπτο διάλειμμα, απέρριψε την ένσταση των συνηγόρων και η πρόεδρος ξεκίνησε την ανάγνωση της καταθέσης του Ζήση.

Υπάρχει, όπως καταλαβαίνετε, ένα ζήτημα ουσίας και όχι νομικών τύπων. Ποια ήταν η συμπεριφορά των διωκτικών αρχών έναντι του Ζήση; Τον χρησιμοποίησε ο Διώτης για να στήσει αυτή την υπόθεση. Υποτίθεται πως αυτός ο δαιμόνιος ρεπόρτερ είχε πάει στη Γερ-

μανία και είχε πάρει αντίγραφα από τα αρχεία της Στάζη. Ο Νηστικάκης, βέβαια, που ήταν τότε αρχηγός της Αστυνομίας, κατέθεσε στο δικαστήριο πως κανένας δε μπορούσε να έχει πρόσβαση στα αρχεία της Στάζη. Κι αυτός που είχε άριστες σχέσεις με τη γερμανική αστυνομία και πήγε στη Γερμανία, δεν κατάφερε παρά να του δειξουν κάποια έγγραφα και να τον αφήσουν να κρατήσει κάποιες σημειώσεις. Τίποτα περισσότερο. Ομως, ο Διώτης, ο Νασιάκος και ο Χρυσοχοΐδης χρειάζονται μάρτυρες εντυπώσεων, για να μπάσουν από το παράθυρο τα διάφορα κουρελόχαρτα που τους έδωσαν το ονόμα «αρχεία Στάζη». Μόνο ο «άνθρωπος των ειδικών αποστολών» Β. Ζήσης έδειξε πρόθυμος να παίξει το παιχνίδι τους. Στη συνέχεια, ο Ζήσης εξαφανίστηκε. Ο ρόλος του έληξε. Γ' αυτό ούτε στο δεύτερο δικαστήριο εμφανίστηκε ούτε στο παρόν δικαστήριο. Η Αστυνομία τάχα δε μπόρεσε να τον βρει! Και το δικαστήριο του επέβαλε απλά ένα πρόστιμο 150 ευρώ και απέρριψε την πρόταση του αναπληρωτή εισαγγελέα να του απαγγελθεί κατηγορία για απειθεία και να καταδικαστεί σε φυλάκιση ενός μήνα χωρίς αναστολή και χωρίς μετατροπή της ποινής.

Ετοιμάσαμε με μια φάση της δίκης που θα κυλήσει με την ανάγνωση εικανοτάδων, αν όχι χλιάδων, σε λίδων πρακτικών των δυο πρωτοβάθμιων δικών και βέβαια με σχόλια των συνηγόρων υπεράσπισης. Αχθοφόρο εγγράφων για τη δημιουργία εντυπώσεων, χαρακτήρισε τον Ζήση ο Μ. Καλογήρου. Αχθοφόρο εγγράφων με στόχο να «κουμπώσει» η κατηγορία. Βαπτοράκι των μυστικών υπηρεσιών των χαρακτήρισε η Αλ. Ζορμπαλά. Ο Χρ. Τσιγαρίδας παρατήρησε ότι κατά την ανάγνωση της καταθέσης Ζήση διαβάστηκαν μόνο οι αποντήσεις του και όχι και οι ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν. Ζήτησε δε να διαβαστεί ο σχολασμός που ο ίδιος είχε κάνει μετά την καταθέση Ζήση στην πρώτη δίκη. Διαβάστηκε το σχετικό απόσπασμα από τα πρακτικά, που ήταν μια πολύ μικρή και όχι καλή περίληψη των ώσων είχε δηλώσει τότε ο Τσιγαρίδας, που χαρακτήρισε τον Ζήση εντελώμενο, πληρωμένο πράκτορα. Ο Α. Κανάς σημείωσε ότι με τα μυθιστόρηματα του Ζήση και κάποιων άλλων που δηλώνουν δημοσιογράφοι φτιάχτηκαν καπηγορητήρια, βουλεύματα και καταδίκες. Η Ειρ. Αθανασάκη σημείωσε πως ένας άνθρωπος που κλήθηκε τόσες φορές και δεν ήθελε να καταθέσει αυτοχολίαζεται μόνος του.

■ 71η συνεδρίαση Τρίτη, 7.7.09

Ο τέως επικεφαλής των εργαστηρίων της Ασφάλειας I. Γιαννακούρης κλήθηκε για μια ακόμη φορά να προστέψει τα «φώτα» του σχετικά με τα αποτυπώματα των Κ. Αγαπίου και Ειρ. Αθανασάκη, που φέρονται να βρέθηκαν σε προκήρυξη της «Επαναστατικής Ομάδας Χρήστος Καστίμης» του ΕΛΑ. Από τα ίδια τα διαβιβαστικά της Ασφάλειας φαίνεται να μη γνωρίζουν πως αυτή η προκήρυξη βρέθηκε στην κατοχή τους! Δεν είναι δηλαδή κάποιοι προκήρυξη που στάλθηκε σε εφημερίδα. Θα μπορούσε καλλιστερά να είναι μια από τις προκηρύξεις, η Ειρ. Αθανασάκη απάντησε όπως και τις προηγούμενες φορές – ότι το 1977 δεν γνωρίζονταν καν με τον Κ. Αγαπίου. Δε μπορώ να πάρω δρόμο ότι

Και βέβαια, τα αποτυπώματα κάλιστα θα μπορούσαν να είχαν τοπιθετηθεί.

Το τελευταίο είναι η πιθανότερη εκδοχή, για να μην πούμε βεβαιότητα. Αυτό αποδεικνύεται από την κατάθεση Γιαννακούρη, ο οποίος ξεκίνησε με το καθιερωμένο ψεύδος του, ελαφρώς βελτιωμένο. Παλιότερα είχε καταθέσει (δίκη 17Ν και πρώτη δίκη ΕΛΑ), ότι μέχρι το 2002 δεν μπορούσαν να ανιχνεύσουν αποτυπώματα σε χαρτιά. Το 2002 απέκτησαν τη δυνατότητα και έτσι μεγάλη καθυστέρηση, και τα αποτυπώματα που αποδίδονται στους Αγαπίου-Αθανασάκη. Αυτό, όμως, καταρρίφθηκε, διότι κατατέθηκαν πραγματικών μοιάσμάτων της υπηρεσίας του Γιαννακούρη, που από τη δεκαετία του '80 δήλωναν ότι εβρισκαν αποτυπώματα σε χαρτί (υπόθεση Μπουκουβάλα). Η βελτιωμένη εκδοχή που επιτρέπει την προστασία του Γιαννακούρη, που από τη δεκαετία του '90 δήλωναν ότι εβρισκούνται αποτυπώματα σε χαρτί (υπόθεση Μπουκουβάλα). Παρα ταύτα, βοηθούντος και του Γιαννακούρη, ο εισαγγελέας επέμεινε στην εκδοχή του, ότι στις εφημερίδες στελνόνταν μόνο πρωτότυπες προκηρύξεις. Μάταια προσπαθούσε με την κορδέλα της γραφομηχανής βγαλμένη, ώστε η γραφομηχανή να μπορεί να κάνει τρύπες στη μεμβράνη. Πάντως, όταν ο εισαγγελέας επινήθη, ο Γιαννακούρης κράτησε αποστάσεις, δηλώνοντας ότι δεν είναι της ειδικότητάς του να απαντήσει από τη γραφομηχανή ή να δεδομένο πάντα από την ΕΛΑ να κάθεται και να γράψει στη γραφομηχανή προκηρύξεις κατά πεντάδες, όταν μπορούσε να χρησιμοποιήσει πλούτος.

Ο εισαγγελέας άρχισε τις αποπροσανατολιστικές ερωτήσεις, προσπαθώντας να πει ότι αυτή η προκήρυξη είναι το πρωτότυπο κι όχι μια προκήρυξη που μοιράζονται στο δρόμο. Ο Χρ. Τσιγαρίδας δεν τον άφησε να συνεχίσει. Παρενέβη και περιέγραψε τον τρόπο. Δακτυλογραφούνταν μια μεμβράνη στη γραφομηχανή, τυπώνονταν 1.000 αντίτυπα στον πολύγραφο, μοιράζονταν τα 999 και στελνόνταν το ένα στην εφημερίδα. Παρά ταύτα, βοηθούντος και του Γιαννακούρη, ο εισαγγελέας επέμεινε στην εκδοχή του, ότι στις εφημερίδες στελνόνταν μόνο πρωτότυπες προκηρύξεις. Μάταια προσπαθούσε προσπαθούσε προκηρύξεις που εξηγήσει ότι πρωτότυπη δεν υπήρχε! Από νομική άποψη, αυτά τα χαρτιά δεν αποτελούν πειστήρια, αφού δεν γράφουν ποιά, πότε και πώς περιήλθαν στην κατοχή της Ασφάλειας.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας σημείωσε ότι και η μικρότερη πολιτική ομάδα που έδρασε στη δικτατορία είχε διατάσσει τη δυνατότητα με απλές μεθόδους να βγάζει μέχρι και 50 αντίτυπα αποιουδήποτε εγγράφου. Μετά τη δικτατορία δεν ήταν δυνατόν τον ΕΛΑ να κάθεται και να γράψει στη γραφομηχανή προκηρύξεις κατά πεντάδες, όταν μπορούσε να χρησιμοποιήσει πλούτος. Περιέγραψε δε αναλυτικά τον τρόπο με τον

Υπουργείο εξυπηρέτησης Κολεγίων

Ως μάνα εξ ουρανού αναμένουν οι κολεγιάρχες το Προεδρικό Διάταγμα που θα ενσωματώνει στο εθνικό δίκαιο την κοινοτική Οδηγία 36/2005, βάσει του οποίου τα «μαγαζιά» τους, που έχουν συνάψει συμφωνίες με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, θα μεταφορφωθούν, παρακάμπτοντας το ελληνικό Σύνταγμα, σε ιδιωτικά πανεπιστήμια. Γ' αυτό και υπενθυμίζουν στο υπουργείο Παιδείας τη δέσμευσή του ότι μέσα στον Ιούλι του 2009 θα έχει τελειώσει με αυτή την υποχρέωση που ανέλαβε απέναντι στην ΕΕ και δηλώνουν με θράσος ότι λίγο τους ενδιαφέρουν οι συνεχείς (επί το ευνοϊκότερο για τα συμφέροντά τους) τροποποιήσεις των Υπουργικών Αποφάσεων που ρυθμίζουν τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες για τις άδειες λειτουργίας των κολεγίων, αφού αυτά, όπως λένε, διαθέτουν όλα τα απαραίτητα «προσόντα».

Ηδη αυτές τις μέρες γίνεται πολύς ντόρος στον αστικό Τύπο για το σχετικό θέμα και, όπως λέγεται, ο Καραμανλής έχει δώσει εντολή να τελειώνουν με το ΠΔ όμεσα. Η «διαφροή» της πληροφορίας έχει βέβαια μια εξήγηση, λαμβανομένων υπόψη των αποτελεσμάτων των ευρωεκλογών (η χασιδύρια της ΝΔ θεωρείται βέβαιη και στις επόμενες βουλευτικές εκλογές και συνεπώς ο Καραμανλής δεν πασχίζει τόσο για το δεδομένο πολιτικό κόστος, αλλά για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει έναντι του συστήματος και των αφεντικών, ντόπιων και ξένων), της ανάλογης πρεμούριος Καραμανλή να περάσει γρήγορα τις αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις με το ΙΚΑ και τα βαριά και ανθυγεινά επαγγέλματα και της απουσίας των φοιτητών από τα πανεπιστήμια, λόγω των καλοκαιρινών διακοπών.

Τι σχετικές φήμες ενίσχυσε και η σιβυλλική δήλωση Σπηλιωτόπουλου ότι «είναι υποχρέωσή μας απέναντι στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο να προχωρήσουμε στην ενσωμάτωση της Οδηγίας, την οποία ούτως ή άλλως είμαστε υποχρεωμένοι να εφαρμόσουμε, διαφορετικά πληρώνουμε». Το σκηνικό συμπληρώνει και η νέα καταδίκη της Ελλάδας (τρίτη κατά σειρά) για τη μη προσαρμογή στην κοινοτική οδηγία 36/05.

Τι προβλέπει το ΠΔ

Με το ΠΔ, λοιπόν, που έχει στα συρτάρια του το υπουργείο Παιδείας, και το οποίο έχει εξασφαλίσει η ΚΟΝΤΡΑ, εναρμονίζεται πλήρως η ελληνική νομοθεσία προς την Οδηγία 2005/36/EK. Η Οδηγία και το ΠΔ, βεβαίως, αναφέρονται στην αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και τη θέσπιση κανόνων, σύμφωνα με τους οποίους αναγνωρίζονται τα επαγγελματικά προσόντα που αποκτήθηκαν σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη και απαιτούνται για την ανάληψη και την άσκηση νομοθετικά ρυθμιζόμενου επαγγέλματος. Ομως, ο καθένας συμπεραίνει πως τα επαγγελματικά προσόντα απορρέουν από σπουδές και τίτλους σπουδών και συνεπώς, στην ουσία, αναγνωρίζονται και ιστομιούνται οι σπουδές και τα πτυχία. Μάλιστα το άρθρο 11 του

ΠΔ, που καθορίζει τα διάφορα επίπεδα προσόντων, προβλέπει πτως τα δίπλωμα, που διαθέτει ο αιτών την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, πιστοποιεί είτε ολοκληρωμένη εκπαίδευση μεταδευτεροβάθμιου επιπέδου, διάρκειας τουλάχιστον 3 και όχι άνω των 4 ετών είτε την επιτυχή ολοκλήρωση κύκλου μεταδευτεροβάθμιων σπουδών ελάχιστης διάρκειας 4 ετών σε Πανεπιστήμιο ή Ιδρυμα Ανώτατης Εκπαίδευσης ή άλλο ίδρυμα του αυτού εκπαιδευτικού επιπέδου.

Το σχετικό άρθρο Ευθυγραμμίζεται πλήρως και με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστήριου (Οκτώβριο του 2008), το οποίο καταδίκασε την Ελλάδα για την παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας για την αναγνώριση των διπλωμάτων. Το Ευρωδικαστήριο απαξίωνε πλήρως την ουσία της εκπαίδευσης, που βρίσκεται πίσω από ένα πτυχίο, αποδεικνύοντας ότι για το μόνο που νοιάζεται το ευρωπαϊκό κεφάλαιο είναι η απόκτηση βασικών δεξιοτήτων, που θα καθιστούνται εφικτό το μέγιστο βαθμό εκμετάλλευσης των εργαζόμενων και της «ελεύθερη» διοικήση τους. Γ' αυτά και δήλωνε ότι η εκτίμηση του βασιστεί στο γεγονός ότι **«κιε το σύστημα της οδηγίας 89/48 (προπάτορα της οδηγίας 36/05), ένα δίπλωμα αναγνωρίζεται όχι λόγω της ουσιαστικής αξίας της εκπαίδευσεως που πιστοποιεί, αλλά διότι καθιστά δυνατή την πρόσβαση σε νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα»**. Απόρροια αυτού του σκεπτικού ήταν και η εκτίμηση ότι **«κι οπουδές δεν πρέπει οπωσδήποτε να έχουν πραγματοποιηθεί σε πανευποπτήμιο ή σε ανώτατο εκπαίδευσης τικό διρυμα... αρκεί να πρόκειται για διρυμά του αυτού εκπαίδευτικού επιπέδου»**, εκτίμηση που επιβεβαιώνεται τώρα και από το παραπάνω σχετικό άρθρο του ΠΔ.

Ως προς το ποιος θα κρίνει αν τα ιδρυματα είναι «του αυτού εκπαιδευτικού επιπέδου» με ένα πανεπιστήμιο ή ένα ανώτατο ίδρυμα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι κατηγορηματική. «Αποκλειστικώς η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που χορήγησε το διπλωμα». Στην περίπτωση, συνεπάρχουν των κολεγίων που συνεργάζονται με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, την πιστοποίηση των σπουδών και των «diplomas» αναλαμβάνουν αποκλειστικά τα ξένα πανεπιστήμια. Στο ίδιο πνεύμα, το άρθρο 12 του ΠΔ, προβλέπει την εξομοίωση του τίτλου εκπαίδευσης, εφόσον αυτός χορηγήθηκε από την αρμόδια αρχή του άλλου κράτους μέλους της ΕΕ και εφόσον πιστοποιεί την επιτυχή ολοκλήρωση της εκπαίδευσης εντός της Κοινότητας. Το μεγαλοπρεπές ξεφτίλικι που εισέπραξε η ψωροκώσταντανα από το Ευρωδικαστήριο, περιελάμβανε και την εκτίμηση του ότι «το άρθρο 16 του Ελληνικού Συντάγματος δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής προκειμένου περιστουδών παρεχομένων βάσει συμφωνιών δικαιοχρήσεως, εφόσον αυτές δεν εντάσσονται στο Ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα».

Δηλαδή τα κολέγια, που έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιόχροησης με ξένα πανεπιστήμια, αν και λειτουργούν

σε ελληνικό έδαφος, δεν είναι ελληνικές εκπαιδευτικές επιχειρήσεις, αλλά ιδρύματα που εντάσσονται στο εκπαιδευτικό σύστημα των κρατών όπου εδρεύουν τα συνεργαζόμενα πανεπιστήμια και επομένως η Ελλάς δεν οφειλει να κάνει «τουμπεκύ!»

Στην ίδια ακριβώς κατεύθυνση με τα παραπάνω κινείται και το ΠΔ. Δεν κάνει την παραφική αναφορά σε όλα αυτά τα βαρύγδουπτα, που έλεγε στην πρώην υπουργός Παιδείας Στυλιανού δης, όταν ψήφιζε το νόμο-κουρελάρχαρτο (Ν. 3696/2008) για τα κολέγια ότι δηλαδή η ελληνική αρχή θα ελέγχει τα προγράμματα και την ποιότητά τα των σπουδών. Αναφέρεται απλώς στην κατάθεση των απαιτούμενων δικαιολογητικών, πιστοποιητικών, τίτλων εκπαίδευσης κ.λ.π. (που έχουν χορηγηθεί και πιστοποιηθεί από τα ξένα ιδρύματα) στην αρμόδια ελληνική αρχή, η οποία αρκείται αποκλειστικά στον έλεγχο της αντιστοίχησης των σπουδών με τα εδώ Πανεπιστήμια ή ΤΕΙ. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις (π.χ. αν η διάρκεια εκπαίδευσης είναι μικρότερη κατά ένα τουλάχιστον έτος από εκείνη που απαιτείται στην Ελλάδα, αν η εκπαίδευση, που έχει λάβει ο αιτών την αναγνώριση, αφορά τομείς γνώσεων ουσιαδώς διαφορετικούς ως προς τη διάρκεια ή το περιεχόμενο, από εκείνους που καλύπτονται από τον απαιτούμενο τίτλο εκπαίδευσης στην Ελλάδα), η αρμόδια ελληνική αρχή μπορεί να απαιτήσει την πραγματοποίηση πρακτικής άσκησης προσαρμογής ή τη δοκιμασία επάρκειας.

Η αρμόδια αυτή αρχή είναι το Συμβούλιο Αναγνωρίσεως Επαγγελματικών Προσόντων (ΣΑΕΠ), με τη λειτουργία του οποίου καταργούνται αυτόματα το Συμβούλιο Αναγνωρίσεως Επαγγελματικής Ισοτιμίας Τίτλων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΣΑΕΙΤΤΕ) και το Συμβούλιο Επαγγελματικής Αναγνωρίσεως Τίτλων Εκπαίδευσης και Κατάρτισης. Η διαδικασία της οναγνώρισης γίνεται αποκλειστικά μια τυπική διαδικασία, ακόμα πιο τυπική και χειρότερη από αυτή που καθέρωνε τη ίδρυση του ΣΑΕΙΤΤΕ (το ΣΑΕΙΤΤΕ ήταν προϊόν της κατάργησης του ΔΙΚΑΤΣΑ, που καθιέρωνε για λόγους ευνόητου το διαχωρισμό της διαδικασίας αναγνώρισης της ισοτιμίας των ακαδημαϊκών τίτλων σπουδών από αυτές των επαγγελματικών προσόντων). Σύμφωνα με το ΠΔ, η διαδικασία εξετάσης της αίτησης αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων πρέπει να ολοκληρώνεται μέσα σε τρεις μήνες. Από τη στιγμή που εκδίδεται η απόφαση του ΣΑΕΠ, οι επαγγελματικές οργανώσεις (ΤΕΕ κ.λ.π.) υποχρεούνται χωρίς καθυστέρηση να ενεργήσουν την εγγραφή στα μητρώα του νέου μέλους και να εκδώσουν την άδεια αισκήσεως επαγγελματος. Η διά-

ταξίδια στην Ελλάδα, με την προσπορτική της απόδοση, την επιτυχία της στην παγκόσμια αγορά και την πολιτική της για την ανάπτυξη της χώρας. Η Ελλάδα έχει γίνει η προτίμη προορισμός για τους ξένους επενδυτές, και οι αποδόσεις της στην παγκόσμια αγορά είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες.

ληνικών Πολυτεχνείων και Πανεπιστημίων. Η αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, βάσει των διαδικασιών του ΠΔ, παρέχει το δικαίωμα στον δικαιούχο να ασκεί καθηγητή στην Ελλάδα το επάγγελμα με τις διεθνες προϋποθέσεις όπως και οι έλληνες υπήκοοι (άρθρο 4). Δηλαδή ανοίγει δρόμος για τον διορισμό των δικαιούχων στο δημόσιο, με συμμετοχή στη διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, για μετάταξη σε όσους υπηρετούν ήδη στο δημόσιο και διαθέτουν «πτυχίο» από κολέγιο συμβεβλημένο με πανεπιστήμιο το εξωτερικού, σε θέσεις ανώτερης ιεραρχίας, κ.λ.π.

Εκείνο που έχει όμως μέγιστη σημασία, πέρα από την ικανοποίηση των συμφερόντων των κολεγιαρχών είναι ότι το ΠΔ οδηγεί ουσιαστικά στην νομιμοποίηση ύπαρξης στο έδαφος της Ελλάδας των ιδιωτικών πανεπιστημίων, παρά το άρθρο 16 του Συντάγματος, για τη διατήρηση του οποίου τόσος αγώνας δόθηκε από τη φοιτητικό κίνημα. Γ' αυτό και το Π. πρέπει να αποτελέσει αιτία πολέμου για τους φοιτητές, την πανεπιστημιακή κοινότητα και ολόκληρη την εργαζόμενη κοινωνία.

Τα συμφέροντα των εμπόρων πτυχίων πάνω απ' όλη

Από τη στιγμή που η κυβέρνηση αποφάσισε να ολοκληρώσει το έργο της μεταμόρφωσης των κολεγίων που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού, σε ιδιωτικά πανεπι-

το εξωτερικού, οι ιωτικά πανεπιστήμια, το υπουργείο Παιδείας έχουν μετατραπεί κυριολεκτικά σε υπουργείο Εξπτηρέτησης Κολεγίων. Μέσα σε ένα χρόνο από την ψήφιση του βασικού νόμου για τα κολέγια (Ν. 3696/2008), έχει εκδώσει δύο Υπουργικές Αποφάσεις, με διαφορά εννιά μηνών η μια από την άλλη, οι οποίες υποτίθεται ότι εξειδικεύουν παραποταμαρια τις προϋποθέσεις και τα κριτήρια που απαιτούνται για τη χορήγησης άδειας λειτουργίας στα κολέγια, στην πραγματικότητα όμως έχουν κάνει κοσκινό τις διατάξεις του βασικού νόμου, που υποτίθεται ότι ήταν αυστηρές ως προς τη λειτουργία των κολεγίων. Η μια ΥΑ είναι η 129450/Δ6/8-10-2008 και η άλλη, που καταρτίστηκε στο παρά πέντε της ανακοίνωση που από το ΥΠΕΠΘ των ονομάτων των κολεγίων που παίρνουν άδεια λειτουργίας (31 Αυγούστου 2009), σύμφωνα με «Το Βήμα», έχει υπογραφεί στις 22 Ιουνίου του 2009, ενώ δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί σε ΦΕΚ. Τη νέα αυτή ΥΑ δεν την έχουμε στα χέρια μας γι' αυτό και θα χρησιμοποιήσουμε αναγκαστικά για τις συγκρίσεις τα δημοσιεύματα του αστικού Τύπου, στον οποίο έχουν «διαφρεύσει» τα σημεία της.

– Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι η Υπουργία του Οκτωβρίου προέβλεπε, για τα μέσα της (άρθρο 2), προκειμένου να χορηγήσει ένα δάδεια λειτουργίας του κολεγίου, την υποβολή του αναλυτικού προγράμματος σπουδών, μέσα από το οποίο να αποδεικνύεται η πληρότητα του προγράμματος σπουδών. Το σημείο αυτό, όπως και η σχετική διατύπωση του βασικού νόμου

3696/2008 συνιστά μια μεγάλη υποκρισία, δεδομένου ότι η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας γνώριζαν καλά ότι βάσει της κοινοτικής Οδηγίας, η ελληνική Πολιτεία δεν είχε καμιά απολύτως αρμοδιότητα επί του περιεχομένου του προγράμματος σπουδών των κολεγίων, που συνάπτουν συμφωνίες δικαιοχρησης με πανεπιστήμια του έξωτερικού και ότι το μόνο αρμόδιο όργανο να κρίνει τα προγράμματα και τους τίτλους είναι το ξένο ίδρυμα με το οποίο έχει συμβληθεί το κολέγιο και η αρμόδια αρχή της χώρας στην οποία είναι εγκατεστημένο το ξένο πανεπιστήμιο. Παρόλ' αυτά το υπουργείο περιέλαβε τη σχετική αναφορά και στην ΥΑ του Οκτωβρίου, γιατί τότε αικόμα είχε την ανάγκη παραπλάνησης και επεξεργασίας της «κοινής γνώμης». Ολοι θυμόμαστε τις κορόνες για «καθιέρωση ενός πολύ αυστηρού πλαισίου παρακολούθησης και ελέγχου των κολεγίων», που έβγαζε ο τότε υπουργός Παιδείας Στυλιανίδης και ανέφερε η αιτιολογική έκθεση του βασικού νόμου. Τώρα, όμως, τελειώσαν τα ψέματα, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έβγαλε το σχετικό φίρμαντι του (που αναφέρομε πιο πάνω), ενώ σφίγγει ο καιρός για την έκδοση και του ΠΔ για την ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής Οδηγίας. Γ' αυτό και από τη νέα ΥΑ, όπως γράφει ο Τύπος, αφαιρείται εντελώς από το ελληνικό κράτος το δικαίωμα ελέγχου στο πρόγραμμα σπουδών των κολεγίων που αποτελούν «παραρτήματα» ευρωπαϊκών πανεπιστημάτων.

– Συνεχίεις εκπτώσεις παραπτρούνται επίσης στις απαιτήσεις ως προς τα τυπικά προσόντα των διδασκόντων στα κολέγια. Ο βασικός νόμος 3696 προέβλεπε «οι διδάσκοντες να είναι κάτοχοι πανεπιστημιακού, μεταπτυχιακού ή διδακτορικού τίτλου σπουδών» και ειδικά αυτοί των κολεγίων που συμπράττουν με ιδρύματα της αλλοδαπής να έχουν επιπλέον «τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα που απαιτούνται για την κατοχή θέσης διδακτικού προσωπικού στο ιδρυμα της αλλοδαπής». Η σχετική διάταξη συρρικνώθηκε παραπέρα στην «Εξειδίκευση» της ΥΑ του Οκτώβρη, που προβλέπει για τους διδάσκοντες εκτός του βασικού πανεπιστημιακού τίτλου σπουδών, μεταπτυχιακό τίτλο σε ποσοστό 30% του συνόλου των διδασκόντων και διδακτορικό σε ποσοστό 10% του συνολικού αριθμού διδασκόντων. Το σημειώνουμε ιδιαίτερα αυτό, όταν είναι γνωστό ότι για να γίνει κανείς καθηγητής σε ελληνικό Πανεπιστήμιο απαιτείται υποχρεωτικά διδακτορικός τίτλος σπουδών. Βέβαια, το παραφύμιθη της «ανωτατοποίησης» των ΤΕΙ, που έστρωνε το δρόμο για τη Μπολόνια, παραχάραξε και αυτή τη δέσμευση για τα πανεπιστημιακά ιδρύματα και προκάλεσε τα γνωστά κωμικοτραγικά επεισόδια με τις κρίσεις των διδασκόντων των ΤΕΙ με τη διαδικασία του «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε». Δίνοντας γη και ύδωρ στους κολεγιάρχες, το ΥΠΕΠΘ προχώρησε και πιο πέρα. Η νέα ΥΑ προβλέπει ακόμα μεγαλύτερες εκπτώσεις. Ετσι σε αυ-

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαδες τα νέα;

Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Γιατί το μικρό όνομα του προέδρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρχίζει πάντα από «J»; Ιπολέξ οι απορίες της μικρής Κοκκινοσκουφίτσας, τις καταδέτει σκόρπιες γιατί αν τις βάλει όλες μαζί, την κάτσαμε... Ετοι κι αλλιώς, δεν περιμένουμε πια απαντήσεις).

Λοιπόν, πολύ της μόδας έγιναν οι απαγωγές αλλά και οι εξιχνιάσεις τους τελευταία, ωστόσο η ζώσα στο δάσος δύσμοιρη Κοκκινοσκουφίτσα δεν έχει άποψη. Το ξέρω ότι ελάχιστοι προβαίνουν πια σ' αυτή την ομολογία (μετά την επανάσταση της ενημέρωσης και την έλλειψη ενημέρωσης της επανάστασης) αλλά οφειλα να είμαι ειλικρινής με όσους χάνουν το χρόνο τους στη σήλη. Κι αυτό διότι – σε αντίθεση με το κοινώς λεγόμενο – βλέπω το δάσος και χάνω το δέντρο! Πείτε με χαζή, μαζί, ναζί, Ζαζί στο μετρό, αλλά αυτή είναι η αλήθεια (χαιρετίσματα συντρόφισσα). Πάντως προέκυψαν πολλά συγκλονιστικά από αυτή την ιστορία, που τα ζύγισα προχδές με το λιγοστό ενα-

Βλαχοδημαρχιακά οράματα

πομείναν μυαλό μου καθώς έπλενα κάτι βρακιά στο ποτάμι: πρώτα απ' όλα το συγκλονιστικό γεγονός ότι δόδηκαν ονόματα στη δημοσιότητα, με ευκολία αντιστρόφως ανάλογη με την οποία (δεν) δίνονται κάτι άλλα ονοματάκια. Επειτα, το ότι ήταν καθοριστική η συμβολή της ΕΥΠ, η οποία ομολογώ ότι δεν ήταν (τι σπουδάζα ρε;) ότι εκτός από το τμήμα προστασίας πολιτεύματος έχει και τμήμα προστασίας πολιτών. Τέλος, άφωνη με άφορε το γεγονός ότι οι απαγωγές είχαν συνεργάτες ακόμα και στη ΓΑΔΑ. Ομολογώ ότι αυτό κλόνισε ανεπιόθυτα για μια στιγμή την εμπιστοσύνη και το φρόνιμο φρόνημα που σχηματίστηκε όταν έχασα και τον τελευταίο φρονιμή μου, αλλά όταν είδα τα βρακιά ν' αστράφουν στον ήλιο –άλλοι βλέπουν σπαδιά, γούστα είναι αυτά– τα πάντα επανήλθαν σε κανονικά για την εποχή επίεδα. Δε γαλέγω, μονολόγισα και πήγα για μια παρτίδα μπριζ στη λέσχη των αφοπλισμένων –λόγω κρίσης– πειρατών του Αιγαίου. Εκεί πάτησα το pause στο cd και μοιράστηκα και μια Lila Pause με τον Jacob Surchard χωρίς να δω πουδενά τον πάλαι ποτέ Παυλίδη. Ω Ποσειδώνα, τι δα γίνει και φέτος στο αρχιπέλαγος;

Είπα εποχή μερικές σειρές παραπάνω και δυμήδηκα (λειτουργώ με χρονοκαθυστέρηση για τη δική σας ασφάλεια): η 17η του Ιούλη αναδεικνύεται σε μέρα ύψιστου ενδιαφέροντος για την Ικαρία: Αυτή τη μέρα του 1912 εκδιώχθηκαν οι τουρκικές αρχές και ανακρυχήθηκε η «Ικαριώτικη Πολιτεία» από τους κατοίκους. Την ίδια μέρα του 1982 έγινε εκεί ο πρώτος πολιτικός γάμος στην Ελλάδα. Αφήστε που στις 15 είναι και του αγίου Κηρύκου...

Μπορεί ο Δημοσδένης να «ρερητόρευε το ρερητορευμένο ρο», μπορεί ο Δίας να «γεγάμηκε το γεγαμημένο γάμα», όμως ενώ δεν μπορώ ν' αποδεχθώ με τίποτε το γεγονός ότι ο κεκοιμημένος βασιλιάς της ρορ ξόδεψε εκατομμύρια για ν' ασπρίσει πολύ λιγότερο απ' όσο άσπρος έγινε τελικά χωρίς καμιά επιστημονική παρέμβαση! Οσο για τη σχέση –άσχετο, αλλά είναι επίκαιρο και αυτό, για μάρτιο της ιώδεις ενασχολήσεις μας– υπουργείου παιδίας και μπακαλορεά (με ρωτάνε κάτι γαλλοτραφείς ενδιαφερόμενοι, που μου έστειλαν με sms από καρτοκινήτο και τη σωστή γραφή: Vaccalaureate) το μόνο που μπορώ να εντοπίσω υπό την επιστημονική ιδιότητα της λεξιλάγνου, είναι η κοινή ρίζα –της μπακαλικής και πλέον ουδέν. Αν επιμένετε, δα πάρω και τη γνώμη του μπαμπουινιώτη και δα επανέλθω (μπορεί να του πάρω και την πίεση γιατί το μέλλον του δεν προοιωνίζεται ρόδινο –ρόδι πο!– κι ακούω κάτι ανησυχητικούς πράσινους τριγμούς τελευταία).

Η Κοκκινοσκουφίτσα δεν ντέρεται να παραδεχεται ενώπιον σας ότι καπνίζει αρειμανίως, συνεχίζοντας απαρασάλευτα την τριτοκοσμική αυτή συνήθεια και μετά την εδνοσωτήριο πρώτη Ιουλίου. Ωστόσο, χαιρέται για τον χαρακτηρισμό «αρειμάνιος» που πρόερχεται από τον Αριμάν, θεό του κακού στον Ζωραστρισμό. Φαντάζεστε να παίρναμε το χαρακτηρισμό από τον σοφό εκ Πριήνης Βία και να καπνίζαμε βιαίως; Η –ακόμα χειρότερα– να τον παίρναμε από τον αριστοτελικό φιλόσοφο του 2ου π.Χ. αιώνα Αγαθαρχίδη και να καπνίζαμε αγαθαρχίδιας; Καλά είμαστε κι έτσι λοιπόν, την υγειά μας να 'χουμε να καπνίζουμε, για να μπορούμε ν' ασχοληθούμε και με τα κρούσματα των χοίρων της γρίπης, που αγρυπνιούν μηχανεύομενοι τις συμφορές του μέλλοντος. Ούτε τα μπάνια του λαού δεν μπορέσουμε ν' απολαύσουμε φέτος και δεν φταίει ο παλιόκαιρος αλλά εκείν... πάλι, η εκπληκτικά στρουδόμορφος που ετοιμάζει νέο χουνέρι...

Kokkinoskoufita@eksegersi.gr

Υπουργείο εξυπηρέτησης Κολεγίων

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

τήν απαιτείται σε πιοσσότο τουλάχιστον 30% των διδασκόντων να έχουν μεταπτυχιακό ή διδακτορικό τίτλο (συνολικά). Επίσης και στις δυο ΥΑ δίνεται η δυνατότητα σε κάποιους διδασκόντες (έως 10%) να μην κατέχουν ούτε πτυχίο ΑΕΙ, εφόσον πρόκειται για τη διδασκαλία γνωστικών αντικειμένων για τα οποία επαρκούν μόνο ειδικές τεχνικές ή πρακτικές δεξιότητες.

– Συνεχείς τροποποιήσεις (προς το χειρότερο όσον αφορά στην ποιότητα των κτιριακών εγκαταστάσεων και στην υλικοτεχνική υποδομή και στον εξοπλισμό) έχουμε στις δυο ΥΑ. Αφαιρούνται παντελώς από τη δεύτερη ΥΑ διατάξεις που ακορούν σε βιβλιοθήκες, αίθουσα πολυμέσων και ύπαρξη βιοθητικών χώρων (αποθηκευτικού χώροι, χώρος λεβητοστασίου, χώρος ανελκυστήρα). Τα σχετικά άρθρα 10, 11 και 15 παραλείπονται από τη δεύτερη ΥΑ). Τροποποιούνται αικόμη και οι διατάξεις που αφορούν στην υγιει-

νή των εγκαταστάσεων, ενώ η αρμοδιότητα της πιστοποίησης της πυρασφράλειας περνάει από την Πυροσβεστική Υπηρεσία σε δυο αρμόδιους ιδιώτες μηχανικούς (που θα μπορεί να λαδώνει ο ιδιοκτήτης του «φωγαζιού»). Εκείνο που μένει, ως ένδειξη της απόλυτης ζερπίδας είναι ο «ελάχιστος συνολικός χώρος του κολεγίου», που ορίζεται στα 300 τ.μ. και στις δυο ΥΑ. Οι «επαρκείς» χώροι για την κάλυψη των αναγκών των οπούδαστών είναι τελικά όσο μια μεγάλη αίθουσα ελληνικού Πανεπιστήμιου, όσο μια ευρύχωρη μεζονέτα των εύπορων προσαστίων!

Το υπουργείο Παιδείας διατήρησε τη διάταξη για την απαγόρευση συστέγασης του κολεγίου με φροντιστήρια ή με άλλον φορέα εκπαίδευσης ή κατάρτισης και τη διάταξη για το ύψος της απαιτούμενης εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης (500.000 ευρώ). Η διατήρηση κάποιου σχετικού ίματζ έχει, βλέπετε, ένα κόστος. Άλλωστε, αυτά τα «φωγαζιά» εμπορίας πτυ-

χίων «κόβουν» πολύ χρήμα, εκμεταλλευόμενα τον πόθο της νεολαίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, που αποκεφαλίζεται από την καρμανιόλα των πανελλαδικών εξετάσεων και βρίσκει διέξοδο στα κολέγια, με τις ευλογίες των κυβερνήσεων. Και η κυβέρνηση φαίνεται πως μέτρησε τις «δυνατότητες» των κολεγίων (38 των αριθμού), που κατέθεσαν αίτηση για έκδοση άδειας λειτουργίας. Από αυτά 14 είναι συμβεβλημένα με βρετανικά πανεπιστήμια, 14 με αμερικανικά, που όμως έχουν αναπτύξει συνεργασίες και με ευρωπαϊκά ιδρύματα, προκειμένου να επωφεληθούν από το σχετικό ΠΔ ενσωμάτωσης της κοινοτικής οδηγίας και 10 κολέγια έχουν συνεργασίες με γαλλικά πανεπιστήμια. Κοντολογίς, η αφρόκρεμα των ευρωπαϊκών ιμπριαλιστικών κρατών (αλλά και το αμερικανικό κεφάλαιο) έχει επιδοθεί σε άγριες εκπαίδευσης μπιζνές με όχημα τα εγχώρια «φωγαζιά» των κολεγίων.

Γιούλι Γκεσούλη

λεια για ελεγχο αποτυπωμάτων;

Δύο εκδοχές υπάρχουν γι' αυτή την προκρίνεται: είτε πρόκειται για μια από τις πολλές προκρήσεις που διένειμε το ΕΛΑ η οποία κλήπτηκε από το σπίτι του μακαρίτη του Αγαπίου, όπου μπορεί να την είχε πάσσει και η Αθανασάκη (η παραπήρηση της κυρίας πρόδρου ότι αφού δεν έκανε μηνυση στο Αγαπίου δεν μπήκαν στο σπίτι του, όταν μπήκαν σε δεκάδες σπίτια «υπόπτων» δεν στέκει) ή πρόκειται για μια οποιαδήποτε προκρήση στην οποία μετέφεραν εκ των πατέρων της περιοχής στην οποία μετέφεραν εκ των πατέρων της περιοχής του Αγαπίου και της Αθανασάκη.

Αν ισχύει η πρώτη εκδοχή, τότε έχετε ένα ακόμη επιχείρημα για το διάτη της Αγαπίου και η Αθανασάκη δεν έχουν καμιά σχέση με τον ΕΛΑ. Ενα μέλος του ΕΛΑ ποτέ δεν θα είχε προκρήσει της οργάνωσης στο σπίτι του κι ας μην ήταν αυτό ποινικά επιλήψιμο, αφού πολύ κόσμος κρατούσε τις προκρήσεις που μοιράζει ο ΕΛΑ. Όμως, για ευνόησης λόγους που έχουν να κάνουν με τους κανόνες συναυτικότητας, ένα μέλος του ΕΛΑ δεν θα κρατούσε στο σπίτι του προκρήσεις, ούτε θα επέτρεπε σε τρίτα όπωμα να τις πάσσουν. Αυτό θα μπορούσε να το κάνει μόνο ένας άσχετος με τον ΕΛΑ, ο οποίος έτυχε να πάρει κάποιας προκρήσης και τις κράτησε στο αρχείο του.

Ο αναπληρωτής εισα

■ **Το Νομοσχέδιο Ασφαλείας στην Ιταλία (D.D.L.)**

Ο Φασισμός προ των πυλών

Στις 2 Ιουνίου, το νομοσχέδιο για την ασφάλεια έλαβε την τρίτη κατά σειρά ψήφο εμπιστοσύνης από την ιταλική γερουσία, με 157 ψήφους υπέρ, 124 κατά και 3 αποχές. Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει 66 άρθρα που αφορούν μεταξύ άλλων ολλαγές στη μεταναστευτική πολιτική, στα αδικήματα που αφορούν τη μακρία, τις ποινές για τα γκράφιτι και τις περιφημες περιπολίες πολιτών. Δεν μπορεί να γίνει εδώ αναλυτική περιγραφή του νομοσχέδιου, γι' αυτό θα περιοριστούμε στα θέματα που αφορούν τους μετανάστες και τις «εθελοντικές περιπολίες».

Η διαμάχη για το επίμοχο νομοσχέδιο κρατούσε πολλούς μήνες και παρά τις προσπάθειες αριστερών, αναρχικών, μεταναστευτικών και αλληλέγγυων οργανώσεων, τις εκκλήσεις διανοούμενων και τις επικρίσεις ακόμη και από τη μεριά της παπικής εξουσίας, η συμμαχική ιταλική κυβέρνηση της Φόρτσα Ιταλία του Μπερλουσκόνι με τη Λέγκα του Βορρά κατέφεραν να το ψηφίσουν, επιφέροντας ένα πολύ ισχυρό πλήγμα κυρίως στους μετανάστες, αλλά όχι μόνο σ' αυτούς. Ο Μπερλουσκόνι δήλωσε: «Ενας νόμος φτιαγμένος για την ηρεμία των πολιτών είναι πολύ επιθυμητός από εμένα», ενώ όταν βουλευτές του κόμματος Italia dei Valori σήκωσαν στη βουλή πανό που έγραψε «οι πραγματικά λαθροί είστε εσείς», οι υπουργοί της Λέγκα απάντησαν χαμογελώντας και σημειώνοντας το σήμα της νίκης με το χέρι τους.

Ας δούμε καταρχάς τις πιο σημαντικές αλλαγές στην μεταναστευτική πολιτική.

◆ Οποιος μπει λαθραία στη χώρα δεν φυλακίζεται αλλά ακολουθείται η άμεση απέλασή του και ένα πρόστιμο που κυμαίνεται από 5.000 έως 10.000 ευρώ, ποσό το οποίο δεν παραγράφεται.

◆ Τα Κέντρα Προσωρινής Διαμονής μετατρέπονται σε Κέντρα Εξακρίβωσης Στοιχείων και Απέλασης. Οι δύο μήνες διαμονής σε αυτά τα κέντρα αυξάνονται σε έξι προκειμένου να ολοκληρώνονται οι διαδικασίες απέλασης που ως τώρα έμεναν μετέωρες.

◆ Οι μετανάστες χωρίς άδεια παραμονής δεν μπορούν πια να απευθυνθούν στις δημόσιες υπηρεσίες. Όλοι οι δημόσιοι υπαλληλοί (κάπου αναφέρεται μια εξαίρεση για τους γιατρούς) είναι υποχρε-

ωμένοι να καταγγέλλουν τον χωρίς χαρτιά μετανάστη που θα τους απευθυνθεί. Από τη στιγμή που η απουσία χαρτιών ανάγεται σε ποινικό αδικήμα δεν είναι πια δυνατό να δηλώνονται τα νεογέννητα παιδιά. Τα παιδιά που δεν θα αναγνωρίζονται θα δίνονται για υιοθεσία!!!

◆ Οι Ιταλοί που νοικιάζουν το σπίτι τους ή έστω και ένα δωμάτιο σε μετανάστη χωρίς άδεια παραμονής αντιμετωπίζουν ποινή φυλάκισης έως 3 έτη, ενώ όποιος βοηθάει την είσοδο λαθρομεταναστών στη χώρα θα αντιμετωπίζει ποινή 15 χρόνων φυλάκισης.

◆ Ακόμα και οι υπαλληλοί των γραφείων αποστολής χρημάτων (Money Transfer) υποχρεούνται να ζητούν και να κρατούν για 10 χρόνια αντίτυπο της άδειας παραμονής του πελάτη τους.

◆ Τα πρόγραμμα δυσκολεύουν και για όσους «δικαιούνται» άδεια παραμονής στην Ιταλία. Η ανανέωση της άδειας παραμονής θα στοιχίζει πλέον από 80 έως 200 ευρώ. Το χαράτσι υπολογίζεται ότι θα αποφέρει ετησίως 160 εκατομμύρια ευρώ στο δημόσιο ταμείο.

◆ Το άρθρο που αφορά την άδεια παραμονής εισάγει μια παράμετρο... του σουύπερ μάρκετ. Η άδεια παραμονής θα συνοδεύεται από ένα συμφωνητικό που ο μετανάστης υποχρεούται να υπογράψει, στο οποίο υπάρχει ένα σύστημα «πόντων»: μαζεύω πάντους=παραμένω, δεν μαζεύω=απέλαση. Οι πόντοι αυτοί συνδέονται με στόχους ενσωμάτωσης που ο μετανάστης πρέπει να επιτύχει κατά τη διάρκεια ισχύος της άδειας παραμονής (ένα έτος) προκειμένου να μπορεί την επόμενη χρονιά να δικαιούται ανανέωση της άδειάς του. Το επόμενο διάστημα θα καθορίστηκε από το Φασιστικό Εθνικό Κόμμα (Partito Nazionale del Fascismo). Τον Ianouάριο του 1923, στη σύ-

σκεψη του Μεγάλου Φασιστικού Συμβουλίου (Gran Consiglio del Fascismo) αναγνωρίστηκαν επίσημα οι φασιστικές ομάδες, που ως τότε δρούσαν αυτόνομα καθαρίζοντας όποιον θεωρούσαν εχθρό του φασισμού, ως στρατιωτική εθελοντική οργάνωση για την εθνική ασφάλεια. Από τα μαύρα πουκάμισα που είχαν ως στολή έμειναν στην ιστορία ως οι «Μαύρες Περιπολίες» ή «Μαύρα Πουκάμισα». Η μεγάλη επιτυχία που είχαν στα χτυπήματά τους αποδίδεται στο ότι οι κρατικές αρχές αισφαλείας τους θεωρούσαν «δικούς τους» επιτρέποντάς τους την όποια δράση (μας θυμίζει κάτι); Γ' αυτό και τελικά αναγνωρίστηκαν επίσημα και ενσωματώθηκαν στα στρατιωτικά σώματα της φασιστικής κυβέρνησης.

Σήμερα στην Ιταλία, οι φασιστικές οργανώσεις δεν έχουν χάσει χρόνο. Ηδη στρατολογούν εθελοντές. Στο Ιντερνετ μπορεί να βρει κανείς την Εθνική Ιταλική Φρουρά (Guardia Nazionale Italiana, <http://www.guardianazionale-italiana.org/>), που έχει συσταθεί από τον Γκαετάνο Σάβα, γνωστό και ως υποκινητή για τη δημιουργία φασιστικού κινήματος. Προς το παρόν, μέσω του Ιταλικού Κοινωνικού Κίνηματος (MSI), παρουσιάζει και διαθέτει στο κράτος τους 2.100 εθελοντές του, που αποτελούνται την Guardia Nazionale Italiana, προκειμένου να επωφεληθούν από τη συνεργασία συλλόγων πολιτών, μη ένοπλων, οι οποίοι θα υποδεικνύουν στις αστυνομικές αρχές γεγονότα που ζημιώνουν την αστική ασφάλεια ή θεωρούνται κοινωνικά κατακρίτες. Οι σύλλογοι πρέπει να είναι γραμμένοι στον κατάλογο που υπάρχει στην νομαρχία εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις. Ο νομάρχης πρέπει να πραγματοποιεί ελέγχους, ενημερώνοντας για τα αποτελέσματα την επιτροπή της επαρχίας του. Μεταξύ των συλλόγων που είναι εγγεγραμμένοι στους καταλόγους οι δήμαρχοι πρέπει να δώσουν προτεραιότητα στους συλλόγους των εν αποστρατεία αστυνομικών, ανδρών των ένοπλων δυνάμεων και των υπολοίπων κρατικών σωμάτων. Οι υπόλοιποι σύλλογοι μπορούν να εγγραφούν εφόσον δεν αποτελούν αποδέκτες δημόσιων οικονομικών πόρων. Εσωτερικό διάτομα θα καθορίσει εντός 60 ημερών τις προϋποθέσεις για την εγγραφή στους καταλόγους, τον κανονισμό και τη μέθοδο διατήρησης των καταλόγων αυτών».

Δεν είναι, όμως, μόνο ο Γκαετάνο Σάβα. Λόγος γίνεται ότι και τα πολιτικά κόμματα αρχίζουν να οργανώνουν τους συλλόγους τους. Από την άλλη, οι αστυνομικές αρχές παραπονούνται ότι κόβονται χρήματα και αρμοδιότητες από τα σώματα αισφαλείας. Μοιάζει να βρήκαν πιο οικονομική λύση στο θέμα της καταστολής και, βέβαια, πολιτικά επωφελέστερη...

Η εκτενής αναφορά και ανάλυση του ιταλικού νομοσχεδίου έγινε λόγω της βαρύνουσας σημασίας που έχει για όλους μας αυτή η αλλαγή, δεδομένου ότι δεν είμαστε πολύ μακριά από το να δούμε και στη χώρα μας τέτοιες ρυθμίσεις.

Ερευνα και μετάφραση από τα Ιταλικά B.E.

Περισσός αστικού κοινοβουλίου

σε πέση. Ο λαός πρέπει να βάλει αυτόν τον πολιτικό στόχο, μια αδύναμη κυβέρνηση, αφού δεν μπορεί να βγάλει μια λαϊκή κυβέρνηση άμεσα από τις εκλογές, ισχυρό κίνημα, ισχυρό ΚΚΕ, το εννοούμε».

Νομίζουμε ότι ο «κοινοβουλευτικός δρόμος προς το σοσιαλισμό» δε θα μπορούσε να περιγραφεί με μεγαλύτερη σαφήνεια. Οι είναι να γίνει μέσα από τις κοινοβουλευτικές εκλογές. Το εκλογικό αποτέλεσμα θα καθορίζει τις πολιτικές εξελίξεις. Ο Περισσός ζητά να κυβερνήσει κατακτώντας την πλειοψηφία. Επειδή, όμως, η ηγεσία του είναι προσωμένη στην πραγματικότητα, διατυπώνει και τον ενδιάμεσο στόχο: μέχρι να πάρουμε εμείς την πλειοψηφία και να σχηματίσουμε μια «λαϊκή κυβέρνηση», φροντίστε οι αστικές κυβέρνησεις να είναι αποδυναμωμένες, ώστε να μπορεί ο λαός να κατακτά κάποια πράγματα.

Εδώ βλέπουμε καθαρά το νήμα που συνδέει τον σημερινό Περισσό με τον προ του 1991 Περισσό. Τίποτα δεν αλλάζει στη στρατηγική του. Είναι στρατηγική διαχείρισης του καπιταλισμού. Εκείνο που αλλάζει είναι η κοινοβουλευτική του τακτική (προς το παρόν επιμένει να μην κάνει συμμαχίες) και, κατ' ακολουθίαν, η προπαγάνδα που συνοδεύει αυτή τη διαφοροποιημένη τακτική. Πρέπει, όμως, να σημειώσουμε ότι αυτή η διαφοροποιημένη τακτική επιβλήθηκε μετά τα στρατά των δεκαετιών του '70 και του '80. Για να μπορέσει να ανασυγκροτηθεί και να υπάρξει ως ανεξάρτητο κόμμα ο Περισσός έπρεπε να περιγραφακωθεί. Άλλως θα τον «ξεψειρίζαν» ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ. Οταν τα εκλογικά του ποσοστά άρχισαν μεν να «ξεκολλούν» αλλά απέχουν ακόμη πολύ απ' αυτά της πρώτης μεταπολεμευτικής δεκαετίας (2.7.09):

«Δε συνομπάρουμε τις εθνικές εκλογές, τις θεωρούμε μία πολύ μεγάλη ευκαιρία να γίνει αυτό που δυστυχώνται μέρει έγινε στις ευρωεκλογές... Δεν πρέπει ο λαός να παρασυρθεί από την εκλογολογία. Δεν πρέπει να παρασυρθεί από τα σώματα αισφαλείας. Μοιάζει να βρήκαν πιο οικονομική λύση στο θέ

Σε εποχή οικονομικής κρίσης οι κορνέδες γίνονται ιπτάμενοι...

Kοκτέιλ θεμάτων στη σημερινή στήλη, αφού η αθλητική επικαιρότητα είναι πλούσια σε ειδήσεις, δεν υπάρχει όμως το γκανιάν θέμα που θα μονοπωλήσει το ενδιαφέρον μας.

✓ Θα ξεκινήσουμε από την Ισπανία (άλλωστε, το καλοκαίρι ενδέικνυται για ταξίδια) και την Ρεάλ Μαδρίτης. 40.000 οπαδοί της στην παρουσία του Κακά, 70.000 στην παρουσία του Κριστιάνο Ρονάλντο (η φανέλα με το Νο 9 εξαφανίζεται από τα ράφια και η διοίκηση της ομάδας ελπίζει ότι σε μια τριετία θα πουληθούν οι 1.200.000 φανέλες, που απαιτούνται για να γίνει η απόσβεση της μεταγραφής του), όμως άρχισαν οι πρώτες οικονομικές δυσκολίες για τον πρόεδρο Πέρεθ. Ο γενικός διευθυντής της ομάδας, Χόρχε Βαλδάνο, δήλωσε ότι τα χρήματα που ζητούν η Μπαγέρον και η Λίβερπουλ για την πώληση των Ριμπερί και Τσάμπι Αλόνσο (80.000.000 και 45.000.000 ευρώ, αντίστοιχα) είναι εξωτρογματικά και πλέον παύει να υπάρχει ενδιαφέρον. Μάλιστα, οι πληροφορίες λένε ότι ο Πέρεθ προσπαθεί να πάρει ένα ακόμη δάνειο για να προχωρήσει στην απόκτηση δύο αμυντικών παιχτών, προκειμένου να θωρακίσει και την οπισθοφυλακή της ομάδας του.

Σε προηγούμενο φύλο είχαμε αναφερθεί στις μεταγραφικές κινήσεις της Ρεάλ και τον απόδημο τους τόσο στο ισπανικό πρωτάθλημα όσο και στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Εκτός των άλλων, είχαμε τονίσει ότι ο Πέρεθ αποφάσισε να ρίξει στη μεταγραφική πιάτσα όλα τα προβλεπόμενα επίσημα έσοδα της ομάδας του, προσδοκώντας στη δημιουργία μιας ασυναγώνιστης ομάδας που θα σαρώσει εγχώριους και ευρωπαϊκούς τίτλους και κατά συνέπεια θα αιχνήσει και τα έσοδά της. Αν δύναμε πιο προσεκτικά και με όρους marketing τις δύο μεγάλες μεταγραφές της Ρεάλ, θα προσέξουμε ότι ο Ρονάλντο και ο Κακά, εκτός από την αναμφισβήτητη ποδοσφαιρική τους ικανότητα, διοθέτουν και κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που έχουν μεγάλη οικονομική σημασία, όπως θα δύναμε παρακάτω. Η μεταγραφή του Ρονάλντο αποτελεί «συνέχεια» της μεταγραφής του Μπέκαμ -και πάλι από τη Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ- γεγονός που επιτρέπει στη Ρεάλ Μαδρίτης να συνέχισε τη «διείσδυση» στην αγορά της Ασίας και της Αφρικής. Οσοι ασχολούνται λίγο περισσότερο με τα ποδοσφαιρι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

κά δρώ-
μενα
στην Ευρώπη γνωρίζουν ότι κάθε καλοκαίρι η Μάντσεστερ έκανε ένα μεγάλο ταξίδι με αρκετούς φιλικούς αγώνες σε διάφορες χώρες της Ασίας, στο οποίο συμμετέχουν όλοι σχεδόν οι πρωτοκλασίτοι παίχτες της ομάδας. Με αιχμή του δόρατος το Ρονάλντο, στη Μαδρίτη φιλοδοξούν να κερδίσουν ερείσματα στην αγγλόφιλη αγορά της Ασίας (και δευτερεύοντως σε Αμερική και Αφρική), γεγονός που θα αυξήσει σημαντικά τα κέρδη τους τόσο από τις πωλήσεις των προϊόντων της ομάδας όσο και από μια επανδιαπραγμάτευση των εσόδων από τις τηλεοπτικές μεταδόσεις των αγώνων της στις τρεις ηπείρους. Κατ' αντίστοιχία, η μεταγραφή του Κακά έχει σαν στόχο να «συνδεθεί» η Ρεάλ με τους ποδοσφαιρόφιλους στη Βραζιλία και τη Λατινική Αμερική και να σπάσει το μονοπάλιο της Μπαρτσελόνα, που παίζει στις περιοχές αυτές χωρίς αντίπαλο, αφού εκτός από την ύπαρξη, διαχρονικά, αρκετών Βραζιλιάνων στο ρόστερ της καταλανικής ομάδας και η ιδεολογική της «συγγένεια» με τις λαϊκές μάζες την έφερνε πιο κοντά τους. Η αγορά της ποδοσφαιρικής Λατινικής Αμερικής είναι ίσως η μεγαλύτερη του πλανήτη και είναι πολύ φυσιολογικό μια καπιταλιστική επιχείρηση να προσπαθήσει να διεισδύσει σε αυτή και να βγάλει κέρδη, ανεξάρτητα από το αν η κουλτούρα και η ιδεολογία της συμβαδίζουν. Οπως πολύ ωστά έγραψε κάποιος συνάδελφος, ο Πέρεθ δεν τρελάθηκε, όπως προσπαθούμονταν κάποιοι να μας τείσουν, αλλά πολύ απλά σαν καλός καπιταλιστής (μην ξεχάμε ότι είναι ιδιοκτήτης της ιεραλύτερης κατασκευαστικής εταιρίας στην Ισπανία και της δεύτερης μεγαλύτερης στην Ευρώπη) «επενδύει» σε συγκριμένες επιλογές, προσδοκώντας σε μεγάλα κέρδη.

✓ Μετά την Ισπανία και τη Μαδρίτη στο λιμάνι του Πειραιά. Ο Κόκκαλης, προσπαθώντας να βρει χρήματα, «άνοιξε» τη συζήτηση για τον πολυμετοχικό Ολυμπιακό. Με αφορμή την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της ΠΑΕ, έκανε δημόσια πρόσκληση σε όλους τους οικονομικά επικρανείς φίλους της ομάδας, όμως δεν τήρε την απάντηση που έψαχνε. Οι αφοί Αγγελόπουλοι, μετά από σύντομες προπαρασκευαστικές συναντήσεις, αποφάσισαν να μην ασχοληθούν με το ποδοσφαιρικό τμήμα και να κρατήσουν μόνο

το μπάσκετ (οι κακές γλώσσες λένε ότι ο μπαμπάς Αγγελόπουλος ξεκαθάρισε ότι δεν υπάρχουν επιπλέον χρήματα για «επενδύσεις» και ότι θα πρέπει να διαλέξουν αν θα τα χώσουν στο ποδόσφαιρο ή στο μπάσκετ), οι λοιποί εφοπλιστές με ερυθρόλευκα αισθήματα δεν μπήκαν στον κόπο αύτε να συναντηθούν με τον Κόκκαλη και μόνο ο Μαρινάκης (διατηρεί πολύ καλές σχέσεις με το Μητσοτατακάικο) έκανε επισήμη πρόταση για να αποκτήσει το 40% των μετοχών της ΠΑΕ, καταβάλλοντας 40.000.000 ευρώ (σε απλά ελληνικά, κοστολόγησε την αξία του Ολυμπιακού στα 100.000.000 ευρώ, όταν ο Κόκκαλης την κοστολογεί στα 160-170.000.000 ευρώ), η οποία δέχτηκε μετά πολλών επαίνων.

Είναι η πρώτη φορά μετά την ανάληψη της ηγεσίας του Ολυμπιακού, που ο Κόκκαλης αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο αλλαγής της ιδιοκτησίας των ερυθρόλευκων. Πολλοί είναι αυτοί που συνδέουν την αλλαγή γραμμής του Κόκκαλη με τις φρήμες ότι η ΠΑΕ Ολυμπιακός έχει συσσωρευμένα χρέη 60-65.000.000 ευρώ, όμως κατά την ταπεινή μου γνώμη η αιτία πρέπει να αναζητηθεί αλλού. Ο Κόκκαλης βλέπει ότι οι πράσινοι «πολυμετοχικοί» ρίχνουν φράγκα στην πιάτσα και προσπαθούν να φτιάξουν μια ανταγωνιστική ομάδα και να διεκδικήσουν τα πρωτεία. Καταλαβασίνε, λοιπόν, ότι αν δεν αικολουθήσει και δεν κάνει «επενδύσεις», αφάντησε η ιδεολογία της συμβαδίζουν. Οπως πολύ ωστά έγραψε κάποιος συνάδελφος, ο Πέρεθ δεν τρελάθηκε, όπως προσπαθούμονταν κάποιοι να μας τείσουν, αλλά πολύ απλά σαν καλός καπιταλιστής (μην ξεχάμε ότι είναι ιδιοκτήτης της ιεραλύτερης κατασκευαστικής εταιρίας στην Ισπανία και της δεύτερης μεγαλύτερης στην Ευρώπη) «επενδύει» σε συγκριμένες επιλογές, προσδοκώντας σε μεγάλα κέρδη.

✓ Μετά την Ισπανία και τη Μαδρίτη στο λιμάνι του Πειραιά. Ο Κόκκαλης, προσπαθώντας να βρει χρήματα, «άνοιξε» τη συζήτηση για τον πολυμετοχικό Ολυμπιακό. Με αφορμή την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της ΠΑΕ, έκανε δημόσια πρόσκληση σε όλους τους οικονομικά επικρανείς φίλους της ομάδας, όμως δεν τήρε την απάντηση που έψαχνε. Οι αφοί Αγγελόπουλοι, μετά από σύντομες προπαρασκευαστικές συναντήσεις, αποφάσισαν να μην ασχοληθούν με το ποδοσφαιρικό τμήμα και να κρατήσουν μόνο

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΝΙΚ ΚΑΣΑΒΕΤΗΣ

Η αδερφή μου κι εγώ

Δραματική ταινία με θέμα την Οδύσσεια μιας έφηβης που πορεύεται στο θάνατο μετά από μακροχρόνια μάχη με τη λευχαιμία, καθώς και τις επιπτώσεις που αυτή η κατάσταση επιφέρει στις οικογενειακές σχέσεις. Συγκεκριμένα, η μικρότερη αδελφή της, που ο γονείς της έφεραν στον κόσμο για να γίνει συμβατός δότης, αρνείται πλέον περαιτέρω χειρουργικές επεμβάσεις προκειμένου να βοηθήσει την άρρωστη και ζητά γι' αυτό το λόγο τη συνδρομή των δικαιοτικών αρχών. Πίσω όμως απ' αυτή την άρνηση, κρύβεται η επιθυμία της πάσχουσας, ώστε να δοθεί επιτέλους στο μαρτύριο της...

Παρότι είναι προφανές ότι ο υιός Κασαβέτης καμιά σχέση δεν έχει με τον πατέρα του, όπως επίσης και ότι η συγκεκριμένη ταινία έχει σαφείς εμπορικές προδιαγραφές, όμως οι καταστάσεις που παρουσιάζονται και τα ερωτήματα που τίθενται έχουν νόημα και διαχρονικότητα. Οι αρρώστιες είναι τημήμα της διαφρούς ανθρώπινης περιπέτειας και σε πολλές περιπτώσεις είναι συμβάντα που δύσκολα μπορούν να θεωρηθούν μελοδράματα: είναι απλώς δράματα.

Χάρη λοιπόν στο θέμα της, τις ερμηνείες, αλλά και τον τρόπο που το αντιμετωπίζει ο σκηνοθέτης, διασώζεται αυτή τη ταινία που χωρίς να είναι τίποτα το ιδιαίτερο αποτέλεσμα μια μικρή άση στο έρημο κινηματογραφικό τοπίο του καλοκαιριού.

■ ΟΥΡΣΟΥΛΑ ΜΕΤΕΡ

Σπίτι με θέα

Μια οικογένεια που απολαμβάνει μια ελεύθερη ζωή στο σπίτι της, που βρίσκεται δίπλα σ' έναν ερημικό παραπτημένο αυτοκινητόδρομο, βλέπει ν' αλλάζουν δραματικά οι συνθήκες διαβίωσής της, όταν οι αρχές τον εντάσσουν στο εθνικό οδικό δίκτυο.

Μια ταινία που θα ήθελε να είναι αλληγορική για το πως οι ήρεμες συνθήκες ζωής ευνοούν υγιέστερ

Κάτω τα ξερά σας από το Indymedia

ΜΠΑΤΣΟΙ-TV-ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ (για άλλη μια φορά) τούτα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί (και πετάνε μολότοφ)

**Μουσείο Ακρόπολης: Στην (στα) παπάγια μας
Direct action: ignite, o voluptuous blaze/feast on raw pig
All the best Theodore and...**

Κωλέγια και μπακαλ-ωραια

◆ Ριζοσπάστης, 25.6.09 (στήλη «Διακριτικό»): «Η μεγάλη δημοκρατία της Αμερικής θεμελιώνταν στην πίστωση...» – I. Καρατζαφέρη. Εκείνο το μεγάλη ούτε καν σε εισαγωγικά. Παράλειψη...

◆ Οχι στο κάπνισμα λέει γνωστός τραγουδιστής – δηλαδή ούτε πίπια;

◆ Γράφει η (συντρόφισσα του Περισσού) Χαραυγή (26.6.09): «Η ΕΕ στο πλευρό της Κύπρου...». Βεβαίως, βεβαιώς...

◆ Δούλεμα (κανονικό) απ' την Ελευθεροτυπία: Είσαι ανασφάλιστος; Πάρε σύνταξη! Δεν έχεις γκαφρά για διακοπές; Η Αθήνα είναι όμορφη πόλη! (Ε, λοιπόν, όγαμοι θύται!).

◆ Διαρκώς μυρίζει εκλογές στο Ριζοσπάστη (βλ. «Δια-

ως... Κίνα (κείνα γίναν τούτα...). Περισσός-Τιενανμεν, ναι μεν...

◆ Κάλπη και ξανακάλπη: Άλεκα Π. στο Φεστιβάλ KΝΕ-ΟΔΗΓΗΤΗ στον Πειραιά (γιατί σου λέει «και αν γίνουν Οκτώβρη οι εκλογές»).

◆ Από την Αυγή (5.7.09): Οι Οικολόγοι-Πράσινοι μπορεί να συνεργαστούν είτε με ΠΑΣΟΚ είτε με ΝΔ.

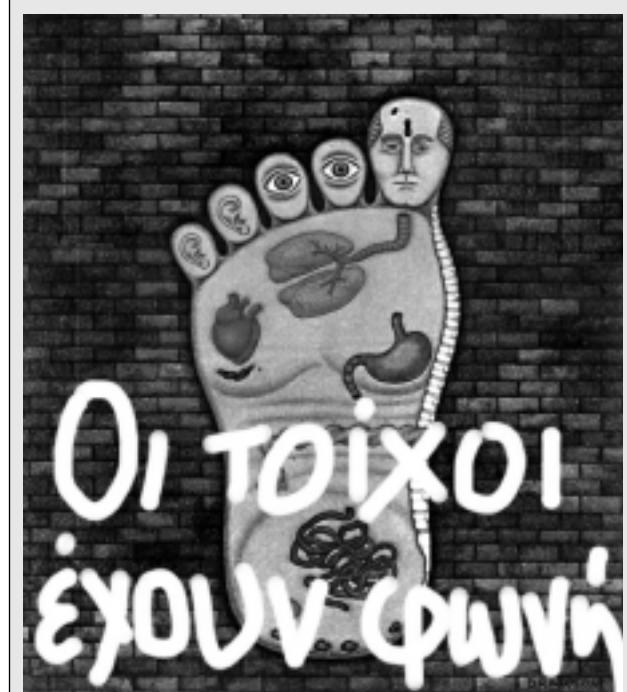
◆ Ποτέ οι εκδηλώσεις του Περισσού «για τους μετανάστες» δεν κατεβαίνουν στο δρόμο...

◆ «Ακόμα και ο Θουκυδίδης ονόμαζε αυτόν που δεν μετέχει στα κοινά, όχι απράγματα (φιλήσυχο), αλλά αχρείο (άχρηστο)». Φυσικά και δεν είναι η αστική προπαγάνδα: είναι ο Λαϊκός Δρόμος μετά τη... σφαλιάρα των εκλογών

στά στο αυθόρυμητο στον τομέα της πολιτικής δράσης. Τις περισσότερες φορές η οικονομική πάλη παίρνει πολιτικό χαρακτήρα αυθόρυμητα, δηλαδή χωρίς την ανάμιξη του «επαναστατικού βάκιλλου της διανόησης», χωρίς την ανάμιξη των συνειδητών σοσιαλδημοκρατών. Λογουχάρη, και η οικονομική πάλη των εργατών της Αγγλίας πήρε πολιτικό χαρακτήρα χωρίς καμία συμμετοχή των σοσιαλιστών. Το καθήκον όμως των σοσιαλδημοκρατών δεν εξαντλείται με την πολιτική ζύμωση πάνω σε οικονομική βάση. Το καθήκον τους είναι να μετατρέψουν αυτή την τρεινγιουνιονιστική πολιτική σε σοσιαλδημοκρατικό πολιτικό αγώνα, να χρησιμοποιήσουν τις αναλαμπές πολιτικής συνειδησης που γεννά

στους εργάτες η οικονομική πάλη για ν' ανεβάσουν τους εργάτες ως το επίπεδο της σοσιαλδημοκρατικής πολιτικής συνειδησης. Οι διάφοροι, όμως, Μαρτίνοφ, αντί ν' ανεβάζουν και να προωθούν την πολιτική συνειδηση που ξυπνά αυθόρυμητα, προσκυνούν το αυθόρυμητο και επαναλαμβαίνουν, συχνά μέχρις αδιάσιας, ότι η οικονομική πάλη «φέρνει αντιμέτωπους» τους εργάτες με το ζήτημα της ελλειψης πολιτικών δικαιωμάτων. Το κακό είναι, κύριοι, ότι το αυθόρυμητο ξύπνημα της τρεινγιουνιονιστικής πολιτικής συνειδησης δεν σας «φέρνει αντιμέτωπους» με το πρόβλημα των σοσιαλδημοκρατικών σας καθηκόντων!. (Λένιν – Τι να κάνουμε;).

Βασίλης

◆ Ενωμένοι Δυναμικά Αποφασιστικά – Να μην αφήσουμε να πτωληθεί το τμήμα υπηρεσίας καταλόγου και KANENA άλλο τμήμα – Να μην χαθεί ΟΥΤΕ ΜΙΑ θέση εργασίας – ΜΟΝΙΜΗ και ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ – Ολες οι συμβάσεις εργασίας να γίνουν αιρέστου χρόνου – Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων TIM (WIND) (αφίσα)

Σωστή και έγκαιρη η παρέμβαση του σωματείου, σωστά τα συνθήματα, αναζητείται η μαζική ανταπόκριση των εργαζόμενων. Γιατί χωρίς τη δική τους συμμετοχή κανένα σωματείο δε μπορεί να αντιμετωπίσει την επίθεση των ξεσαλωμένων καπταλιστών, που με την κρίση βρήκαν ευκαιρία να σαρώσουν τα πάντα και να καθαρίσουν με δικαιώματα και κατακτήσεις μιας προηγούμενης περιόδου του εργατικού κινήματος. Ηδη, όπως ενημερωθήκαμε από νεότερη ανακοίνωση του σωματείου, η επιχείρηση προχώρησε σε απόδιλη εργαζόμενης από την Υπηρεσία Καταλόγου στη Θεσσαλονίκη, με το πρόσχημα της «μειωμένης απόδοσης». Στην εργαζόμενη ασκήθηκε τρομοκρατία για να μην έρθει σε επαφή με το σωματείο, ενώ όταν αυτή κατέφερε να ενημερώσει, προϊόταμενος από την Αθήνα άρχισε να ειρωνεύεται και να προβοκάρει τον εκπρόσωπο του σωματείου. Το ΔΣ του σωματείου αποφάσισε να απαντήσει με απεργία τη Δευτέρα 13 Ιουλίου και κάλεσε άμεσα γενική συνέλευση για να γίνει συζήτηση και να παρθούν αποφάσεις. Είναι καιρός να συνειδητοποιήσει κάθε εργαζόμενος πως μόνος του είναι φτερό στον όνεμο, έρμαιο στα χέρια της εργοδοσίας.

◆ Χαριστικό παζάρι κηπευτικών από τον κήπο της κατάληψης Πρωτοπούλου και συζήτηση: Πως να επανακτήσουμε τον ελεγχό πάνω στην τροφή και τη διαδικασία παραγωγής της – Από την εκβιομηχανισμένη αγροτική παραγωγή και το μονοπάλιο των σουπερμάρκετ στους κοινωνικούς κήπους, στα δίκτυα παραγωγών καταναλωτών και στην μικρής κλιμακας παραγωγή με φυσικές μεθόδους – Τετάρτη 1/7 στις 19.00 – Πάρκο Ναυαρίνου και Ζωοδόχου Πηγής (αφίσα)

Ακάθεκτο προχώρα το σχετικό ρεύμα, κολυμπώντας στην ιδεοληφία και στην ημιμάθεια. Εδώ ξεφύγουμε από τη θολούρα των «δημιουργικών αντιστάσεων» και έχουμε ένα προυντονικής προέλευσης κήρυγμα υπέρ της μικρής ατομικής παραγωγής. Το δυστύχημα είναι πως οι φίλοι του κάνουν αυτά τα καλέσματα δεν συνειδητοποιούν καν πως αυτή η μικρή παραγωγή, πέρα από την οπισθοδρομικότητά της, δεν θα πάψει ποτέ να είναι καπταλιστική παραγωγή.

◆ Ακόμα και οι πο αδύναμες εργάτριες έχουν τον τρόπο τους να αρμόνισαν. Τοιμπάνε – Κι άμια είναι σμήνος... – Κάφενειο των ανέργων (αφίσα)

Οραία η αφίσα (απεικονίζει μελισσες), αραιότατο το σύνθημα. Κάλεσμα σε συλλογικότητα – κόλαφος στην ατομικότητα. Δεν ξέρουμε περισσότερα για το «καφενείο των ανέργων», όμως η παρέμβαση με τη συγκεκριμένη αφίσα μας βρίσκει σύμφωνους. Τα δύσκολα, βέβαια, αρχίζουν από εκεί και πέρα: τι περιεχόμενο θα έχει αυτή η συλλογικότητα, τι καθήκοντα θα θέσει στον εαυτό της, πώς θα πρωθήσει την ανάπτυξη της συνειδησης των μελών της, ποια θα είναι η συμμετοχή της στην ταξική πάλη κ.λπ. Είναι πολλά τα ζητήματα που έχουν ανοίξει, ειδικά μετά το Δεκέμβρη και θέλουν πολλή συζήτηση.

YG: Αδικήσαμε, εν μέρει, τις αναρχικές συλλογικότητες για τη χωριστή αντιραπτοστική πορεία της 7ης Ιουλίου. Η απόφασή τους είχε παρθεί σε συνέλευση δύο μέρες πριν αποφασιστεί η άλλη πορεία. Οπότε, η κριτική για το διοχωρισμό πρέπει να απευθυνθεί κυρίως στην άλλη πλευρά.

Σαρώνουν όλη την Ελλάδα

Ανάζητούνται και άλλα μέλη της σπείρας, αλλά και τα λύτρα της απαγωγής Παναγόπουλου

Oχι για την απόπειρα δολοφονίας της Κωνσταντίνας Κούνεβα...

κριτικά», 8.7.09).

◆ Fuera(m) los Fura dels Nazis! (Βλέπε και συνέντευξη (baaaastards!) στην Ε.Φ. – εφημερίδα του Ελληνικού Φεστιβάλ, t.3/2009).

◆ Πώς τόπαθε ο... «Ρίζος»: Με «ψυχραίμια» αναφέρεται στους 180 και βάλε νεκρούς στην επαρχία Σιντζιάν και κυρίως δεν αναφέρεται στη χώρα ως Λ.Δ. Κίνας αλλά απλά

Ζόρικα τα πράγματα

Βγαίνοντας από το Μαξίμου, όπου συναντήθηκε με τον Καραμανλή την Πέμπτη, ο Παυλόπουλος ανακοίνωσε ότι θα καταθέσει τροπολογία που θα επαναφέρει το παλιότερο καθεστώς για τις δημοσκοπήσεις. Δηλαδή, να μην επιτρέπονται μέχρι την παραμονή των εκλογών, αλλά να απαγορεύονται το τελευταίο 15ήμερο, χάριν της... «ποιοτήτας της Δημοκρατίας». Αντιλαμβανόμαστε ότι τα πράγματα είναι ζόρικα για τη ΝΔ (είχε αλλάξει το παλιό καθεστώς όταν οι δημοσκοπήσεις έδειχναν ΝΔ και Καραμανλή να προηγείται), αλλά προς τη η βιασύνη; «Βλέπουν» εκλογές σύντομα;

Κάνε δική σου
υπόθεση την
οικονομική
ενίσχυση της
«Κόντρα»

Αριθμός λογαριασμού Εθνικής 100-87804638

■ Διαχωρισμός Υγείας-Σύνταξης

Η Υγεία από τις τοέπες των εργαζόμενων

Το ασφαλιστικό ξανανοίγει αιφνιδιαστικά η κυβέρνηση, προωθώντας μες στο κατακαλόκαιρο νομοθετική ρύθμιση (είναι έτοιμη, ανακοίνωσαν Καραμανλής και Πετραλιά) για το διαχωρισμό των κλάδων Υγείας και Σύνταξης του ΙΚΑ. Φυσικά, θα πρόκειται για πλήρη διαχωρισμό, για δημιουργία δύο διαφορετικών Ταμείων, αφού ως κλάδοι και τώρα είναι διαχωρισμένοι.

Αυτό είναι το πρώτο βήμα για γενικότερες ανατροπές στο χώρο της Υγείας για τους ασφαλισμένους όλων των Ταμείων. Η αρχή γίνεται από το ΙΚΑ, που αποτελεί το μεγαλύτερο Ταμείο και πολές φορές έχει χρησιμοποιηθεί ως πιλότος. Ισως, το νομοσχέδιο που θα καταθέσει η κυβέρνηση να θεσπίζει και την περιβόητη «κάρτα δαπανών υγείας». Ενα είδος τηλεκάρτας, μέσω της οποίας ο ασφαλισμένος θα πιστώνεται ένα ποσό δαπανών κατ' έτος κι αν το ξεπεράσει θα πρέπει να πληρώνει από την τοέπη του ή να τρέχει σε επιτροπές και επιτροπούλες για να πείσει τους βαριεστημένους γραφειοκράτες ότι όντως δικαιούται περισσότερη πίστωση λόγω έκτακτων αναγκών.

Εννοείται πως το κράτος δεν θα δίνει δεκάρα τακτική για τις δαπάνες Υγείας, αφού το 1% του ΑΕΠ ετησίως, στο οποίο περιορίζεται η κρατική συμμετοχή στα έσοδα του ΙΚΑ, θα πηγαίνει ολόκληρο στον κλάδο σύνταξης, ο οποίος βρίσκεται επίσης στα όρια

της κατάρρευσης, καθώς τα έσοδα μειώνονται δραματικά (λόγω απολύσεων, εισφοροδιαφυγής, μείωσης του ΑΕΠ, άρα μείωσης της κρατικής συμμετοχής) και οι δαπάνες παραμένουν στα ίδια επίπεδα (δυστυχώς για τους καπιταλιστές, δεν έχει βρεθεί μέθοδος ευθανασίας για τους συνταξιούχους).

Είναι σίγουρο ότι η κυβέρνηση θα επιστρατεύσει και πάλι τα γνωστά περί πολυφαρμακίας και συνταγών-μαϊμούδων, για να δικαιολογήσει τα αντιασφαλιστικά της μέτρα. Ηδη, ορισμένα κυβερνητικά παπαγαλάκια άρχισαν να μιλούν για «υπέρογκες δαπάνες, πάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο» κ.λπ. Ας μας δώσουν, όμως, στατιστικά στοιχεία για την κατά κεφαλήν κατανάλωση φαρμάκων από τους έλληνες ασφαλισμένους και όχι στοιχεία για την κατά κεφαλήν δαπάνη, γιατί η δαπάνη δεν σημαίνει υποχρεωτικά πολυφαρμακία και φυεδή κατανάλωση φαρμάκων, αλλά μπορεί να σημαίνει και πολύ μεγάλες τιμές.

Εμείς που παρακολουθούμε χρόνια το θέμα, έχουμε δει μόνο μια τέτοια μελέτη, το μακρινό 1996. Πρόκειται για μια μελέτη του ΙΟΒΕ (Ινστιτούτο Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών) για την ελληνική φαρμακοβιομηχανία, η οποία αποκαλύψει ότι αιτία για τη διόγκωση της φαρμακευτικής δαπάνης δεν είναι η υπερκατανάλωση φαρμάκων, αλλά οι τρομακτικές υπερτιμολογήσεις στις τιμές

των φαρμάκων και η συνεργασία κράτους-φρμακοβιομηχανίων, που έσπρωξε ακόμα και τους ντόπιους φαρμακοβιομήχανους να παρατίσουν την παραγωγή και να το ρίξουν στις εισαγωγές.

Η μελέτη εκείνη απέδειξε:
α) Οτι δεν υπήρξε καμιά υπερκατανάλωση φαρμάκων, δεδομένου ότι η μέση ετήσια αύξηση σε κατανάλωση ήταν 2,84%. Συγκριτικά, η Ελλάδα έπεσε από την 11η στη 14η θέση σε κατά κεφαλήν κατανάλωση φαρμάκων στη Δ. Ευρώπη.

β) Οτι δεν υπήρξε υπερυπογογράφηση, δεδομένου ότι ο αριθμός συνταγών ανά ασθενή σημείωσε μικρή κάμψη.

γ) Οτι η φαρμακευτική δαπάνη αυξήθηκε με δεκαπλάσιο ρυθμό σε σχέση με την αύξηση της κατανάλωσης. Συγκεκριμένα, η μέση ετήσια αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης ήταν 28,58%, όταν η κατανάλωση αυξανόταν μόνο κατά 2,84%!

Το τελευταίο στοιχείο δεν ξαναεμφανίστηκε σε μελέτη του ΙΟΒΕ. Είδαμε τις μελέτες του 2001 και του 2004. Δεν παρουσιάζουν στοιχεία για την αύξηση της κατανάλωσης και την αύξηση της δαπάνης. Ο λόγος είναι ευνόητος. Θέλουν να κρύψουν το μεγάλο πλιάτσικο σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων εκ μέρους των πολυεθνικών του φαρμάκου και των ντόπιων φαρμακέμπορων συνεργατών τους. Πλιάτσικο

που γίνεται με πλήρη κάλυψη από τις κυβερνήσεις. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι ενώ το 1987 τα εγχωρίως παραγόμενα φάρμακα αποτελούσαν το 75% του συνόλου και τα εισαγόμενα το 18% (το υπόλοιπο 7% είναι φάρμακα που παράγονται έξω και συσκευάζονται εδώ), το 2003 οι όροι αντιστράφηκαν.

Τα εγχωρίως παραγόμενα αποτελούσαν το 19% και τα εισαγόμενα το 70%. Η σχετική μελέτη του ΙΟΒΕ για το 2004 αναφέρει: «Η πλήρης αντιστροφή των μεριδίων αποδίδεται κυρίως στην ευνοϊκή τημολογιακή μεταχείριση των δεύτερων έναντι των πρώτων». Δηλαδή, οι κυβερνήσεις πριμοδοτούν τιμολογιακά τα εισαγόμενα φάρμακα και οι φαρμακοβιομήχανοι, που ενδιαφέρονται μόνο για το μέγιστο κέρδος, το 'ρίξαν στης εισαγωγές και γδέρνουν τα ασφαλιστικά ταμεία και το λαουτζίκο.

Η ληστρική πολιτική των φαρμακοβιομηχάνων και εισαγωγέων είναι, λοιπόν, η αποκλειστική αιτία για τις εκρηκτικές αυξήσεις της φαρμακευτικής δαπάνης. Οι κυβερνήσεις, όμως, αντί να βάλουν χέρι σ' αυτούς τους ληστές, προωθούν συνεχώς μέτρα που ως μόνο αποτέλεσμα έχουν να μεταφέρουν όλο και μεγαλύτερο μεριδίο της φαρμακευτικής δαπάνης στους ίδιους τους ασφαλισμένους, εργαζόμενους και συνταξιούχους. Η σημερινή κυβέρνηση ετοιμάζει ένα ακόμη, κρίσιμο χτύπημα.

Πουλημένοι Θεατρίνοι

Την περασμένη Τρίτη, το προεδρείο της ΓΣΕΕ συναντήθηκε με την Πετραλιά, για να τρίξει υποτίθεται τα δόντια στην κυβέρνηση. Μπορεί, όμως, να τρίξει τα δόντια σε οποιαδήποτε κυβέρνηση μια συνδικαλιστική οργάνωση που πριν από ελάχιστες εβδομάδες συμφώνησε να μοιραστεί με τις εργοδοτικές οργανώσεις το διόλο της ΓΣΕΕ αντιστοιχεί το 40% αυτού του ποσού), για να εκπαιδεύσουν τα στελέχη τους ώστε να κάνουν προτάσεις για την αντιμετώπιση της ανεργίας;

Μπορεί να τρίξει τα δόντια στην κυβέρνηση μια οργάνωση που χρηματοδοτείται σχεδόν αποκλειστικά από το κράτος; Ακόμα και τα «ψιλά» από το κράτος τα παιρνεί. Για παράδειγμα, στις 11 Ιούνη η Πετραλιά υπέγραψε απόφαση (ΦΕΚ 1243/24.6.09) με την οποία χορηγούνται στη ΓΣΕΕ 80.000 ευρώ για τα εισιτήρια και τη διαμονή των εκπροσώπων της στη σύνοδο της Διεθνούς Συνδιάσκεψης Εργασίας στη Γενεύη! Οταν είσαι συνέχεια με το χέρι απλωμένο προς το κράτος, το οποίο σου ικανοποιεί όλα σου τα αιτήματα μέσω της αρμόδιας υπουργού, πώς να της τρίξεις τα δόντια;

Ομως, το αστικό πολιτικό παιχνίδι έχει συγκεκριμένο ρόλο για τη ΓΣΕΕ. Αυτή πρέπει να εμφανίζεται μονίμως ότι ασκεί κριτική προς τις κυβερνήσεις. Δεν πρέπει να εκφράζει συμφωνία. Πρέπει να γκρινάζει. Να γαιγίζει μόνο, χωρίς να δαγκώνει. Σε κρίσιμες στιγμές, μάλιστα, ακόμα και το γάργισμα πρέπει να είναι προσεκτικό. Μη τρομάξει και κανένας. Αυτό ακριβώς κάνει η ΓΣΕΕ αυτή την περίοδο.

Πήγε στην Πετραλιά για να συζητήσει υποτίθεται την εκ περιτροπής εργασία που επιβάλλουν οι καπιταλιστές. Δεν ζήτησε όμως την κατάργηση του νόμου (η Πετραλιά δήλωσε με νόημα ότι ο νόμος είναι του ΠΑΣΟΚ). Ζήτησε να μη γίνει «γενικευμένη ρύθμιση ενδοεπιχειρησιακής κατάρτισης!» Ζήτησε «εντατικοποίηση των ελέγχων του ΣΕΠΕ και των ελεγκτικών μηχανισμών ώστε να αντιμετωπισθούν άμεσα και αποτελεσματικά οι εργοδοτικές αυθαιρεσίες». Φυσικά, η Πετραλιά συμφώνησε σε όλα. Εξέφρασε η ΓΣΕΕ την πλήρη διαφωνία της με το πόρισμα Μπεχράκη για τα ΒΑΕ. Ταυτόχρονα, όμως, δήλωσε ότι θα συμμετάσχει στη νέα επιπροπή «για τη νέα προς ένταξη επαγγέλματα». Αυτό θέλει και η κυβέρνηση. Τη νομιμοποίηση του δικαιώματός της να νομοθετεί φαλκιδεύοντας εργατικά δικαιώματα. Η ΓΣΕΕ, βέβαια, μπορεί να διαφωνήσει. Ουδέν πρόβλημα, από τη στιγμή που σέβεται το θεσμικό της ρόλο στο σύστημα εξουσίας.

Οπως μπορεί να καταλάβει όποιος παρακολουθεί συστηματικά τα σούρτα-φέρτα της ΓΣΕΕ στα υπουργεία εκπρόσωπης εκπροσώπης της ΓΣΕΕ στη θέση της Πετραλιάς. Η ΓΣΕΕ κάνει πως αντιδρά, κάνει πως καταγγέλλει την κυβέρνηση, αλλά στην πράξη όχι μόνο δεν αναλαμβάνει την παραμικρή πρωτοβουλία, αλλά αναθέτει στο κράτος το ρόλο της υπεράσπισης των συμφερόντων των εργαζόμενων. Η κυβέρνηση, από την άλλη, «κατανοεί» την κριτική της ΓΣΕΕ και εμφανίζεται σαν ο υπεράνω τάξεων ρυθμιστής του κοινωνικού ανταγωνισμού. Και βέβαια, τα αντιπολιτεύομενα ΜΜΕ «φουσκώνουν» τα όσα λέει η ΓΣΕΕ, χωρίς να μπαίνουν στην ουσία.

Το αποτέλεσμα αυτού του θεάτρου είναι να αναγρέυεται η ΓΣΕΕ σε εκπρόσωπο των εργαζόμενων έναντι του κράτους, στη μοναδική απαντοχή τους. Οσοι οι εργαζόμεν